

Examensarbete 15 hp – Kandidatuppsats
Medie- och kommunikationsvetenskap

”Screw all these people,
Olive.”

”Haven’t you heard? I already
did.”

*En fallstudie av vilka meddelanden som sänds ut
om den kvinnliga sexualiteten och kroppen från de
romantiska komedifilmerna Easy A, Juno och The
first time.*

*Författare: Julia Björknert &
Louise Lundell*

Handledare: Annelie Ekelin

Examinator: Kristoffer Holt

Termin: VT16

*Ämne: Medie- och
kommunikationsvetenskap*

Nivå: Kandidat

Abstract

Throughout history, sex and sexuality has been a subject for many debates. It has been regulated through both authorities and social norms. Female sexuality has been seen both as a symbol for motherhood and as a sin. Women have also been judged both for their virginity and their lack of it. This matter appears regularly in the media, whereas women still are objectified and judged for how they choose to exert their sexuality. Therefor, we have chosen to study how this appears in teenage movies in modern times, through a case study of the movies *Easy A*, *Juno* and *The first time*. We want to examine which kind of messages that are transmitted to youths about women and their sexuality. We have used the variables informal sexual education, slut shaming, victim blaming, the madonna/whore complex and objectification. Our results shows that women's sexuality still is criticized and regulated by society and its values.

Keywords

Women, sex, sexuality, media, popular culture, movies, romantic comedy, teenagers, case study, informal sexual education, slut shaming, victim blaming, madonna/whore complex, objectification.

Innehållsförteckning

1 Inledning	1
1.1 Introduktion	1
1.2 Bakgrund	1
1.3 Problematisering	2
1.3.1 Massmedier och identitetsskapande	2
1.3.2 Film och identitetsskapande	2
1.3.3 Sex och sexualitet	3
1.3.4 Kvinnlig sexualitet	3
1.4 Tidigare forskning	4
1.4.1 Sexdebuter med utgångspunkt från filmer i populärkulturen	4
1.4.2 Sexuellt risktagande och sexualiserat filminnehåll	4
1.5 Forskningsrelevans	5
1.6 Syfte	5
1.8 Avgränsningar	6
2 Teori	8
2.1 Gestaltningsteori	8
2.2 Film, sexualitet och identitetsskapande	9
2.3 Könsroller	10
2.4 Sex och sexualundervisning	11
2.4.1 Risker med sexualundervisning	12
2.4.2 Ungdomar och sexualitet	13
2.5 Slut shaming	14
2.6 Victim blaming	15
2.7 Hora/madonna-komplexet	16
2.8 Kroppen och objektifiering	17
2.8.1 Den manliga blicken	17
2.8.2 Sexuell objektifiering	18
3 Metod	20
3.1 Metodval	20
3.1.1 Ansats	20
3.2 Variabler	21
3.2.1 Variabel: informell sexualundervisning	21
3.2.2 Variabel: slut shaming	21
3.2.3 Variabel: victim blaming	21
3.2.4 Variabel: hora/madonna-komplexet	21
3.2.5 Variabel: objektifiering	22
3.3 Urvalsförförande och tillvägagångssätt	22
3.4 Metodreflektion	24
3.4.1 Reflektion kring urval	24
3.5 Validitet och reliabilitet	25
3.6 Reproducerbarhet	25
3.7 Forskningsetisk diskussion	25
4 Empiri och analys	27
4.1 Filmbeskrivning	27
4.1.1 Easy A	27
4.1.2 Juno	27
4.1.3 The first time	27
4.2 Informell sexualundervisning	27
4.3 Slut shaming	32

4.4 Victim blaming.....	36
4.5 Hora/madonna-komplexet	38
4.6 Objektivisering.....	41
4.6.1 Objektivisering genom filmfoto	44
5 Diskussion	47
5.1 Diskussion för informell sexualundervisning	47
5.2 Diskussion för slut shaming.....	48
5.4 Diskussion för hora/madonna-komplexet	50
5.5 Diskussion för objektivisering	50
5.6 Svar på frågeställning	51
5.7 Förslag till vidare forskning	52
6 Referenser	53
6.1 Elektronisk litteratur.....	53
6.2 Skriftlig litteratur	54
6.3 Filmer	55
Bilagor	I
Bilaga A Kodschema	I

1 Inledning

Den här uppsatsen granskar hur film som medium gestaltar sex och sexualitet med fokus på de kvinnliga ungdomliga karaktärerna, då kvinnlig sexualitet har varit och fortfarande är förtryckt. I teorikapitlet presenterar vi bland annat hur mediernas meddelanden kan påverka sin publik, för att få en grundförståelse i hur filmers utsända signaler kan tas emot av publiken beroende på hur meddelandet är uppbyggt. Vi presenterar därefter hur samhället beskådar och uppfattar sex, samt hur synen på kvinnans sexualitet har förändrats över tid. I vårt metodkapitel presenterar vi bland annat vårt tillvägagångssätt, metodval och metodreflektion. I kapitel fyra presenterar vi vår empiri och dess tillhörande analys. Därefter presenterar vi vår diskussion kring empirin och svar på vår frågeställning. Avslutningsvis ger vi förslag på vidare forskning.

1.1 Introduktion

Sex och sexualitet tycks vara ett ämne som berör och lockar fram olika sorters tankar och känslor hos många olika individer. Oavsett hur vi människor tänker eller resonerar kring sex och sexualitet, sänder medier på olika sätt ut meddelanden om det. Vi anser därmed att det är intressant att undersöka vilka meddelanden som sänds ut kring sex och sexualitet. Den här uppsatsen fokuserar på vilka meddelanden som sänds ut till ungdomar från romantiska komedifilmer, då dessa meddelanden kan hjälpa ungdomar att forma sitt sexuella jag.

I den här uppsatsen syftar kategorin ungdomar på personer som går i amerikanska *high school*, vilket på utbildningsnivå kan motsvara det svenska gymnasiet. I och med att den här uppsatsen fokuserar på amerikanska filmer har vi valt att utgå från *high school*, där eleverna är 14-18 år gamla. När vi beskriver ungdomar som grupp i vårt empiri-/analyskapitel och i vårt diskussionskapitel åsyftar vi därmed de som är cirka 14-18 år.

1.2 Bakgrund

Film är ett medium som är nära förknippat med det moderna samhället. Med filmens födelse under sent 1800-tal uppkom en ny tids teknologi, vilket innebar nya kommunikationsformer på en ny marknad. (Holmberg & Svensson, 1995) Filmen kom snabbt därefter att etablera sig som ett stort underhållningsmedium och biografier blev till befolkningens nöjeslokaler. Genom historien har det dock funnits olika åsikter kring

den nya kultur- och medieformen. Under 1900-talet uppstod det bland annat censur kring filmer vars innehåll stred mot allmän lag och/eller mot goda seder, som var upphetsande eller förrådande. Det var först år 1971 som censuren mot *otukt* började försvinna. (Petersson, Brink, Smith & Weibull, 2007).

1.3 Problematisering

Följande presenterar vi grunden till det problem som den här uppsatsen önskar att uppmärksamma. Vi presenterar även uppsatsen syfte, frågeställning och avgränsningar.

1.3.1 Massmedier och identitetsskapande

Massmediers innehåll lär oss om vad som händer och försiggår i vår omvärld samt hur vår verklighet ser ut och fungerar. Som mottagare till mediernas meddelanden kan vi komma att påverkas till att skapa oss en uppfattning och förståelse kring vilka vi själva är och hur vi ställer oss till den information som medierna sänder ut. Mediers meddelanden är en viktig faktor inom socialiseringsprocessen och därmed i individers identitetsskapande. Mediers innehåll kan exempelvis berätta för oss vad som anses vara manligt och kvinnligt samt beskriva hur det enligt normen är att vara man eller kvinna. (Gripsrud, 2011)

1.3.2 Film och identitetsskapande

Människor exponeras dagligen för massmediers meddelanden och signaler. Ett meddelande från medier kan tas emot på olika sätt beroende på mottagarens *perception*, vilket innebär hur tittaren/brukaren väljer att tolka eller förnimma meddelandet i fråga. Mottagarens *perception* kan komma att påverkas beroende på dess språkliga begränsningar, tidigare föreställningar, erfarenheter och/eller värderingar. (Melén, 1971)

Film är ett medium som sänder ut många typer av meddelanden och signaler, från många olika avsändare. Författaren Johan Holmberg (2007) skriver i sin bok *Filmskolan* att kärlek och närhet är ett av de största behoven hos människan och att sexualitet är en av människans kraftigaste instinkter. Kärlek, närhet och sexualitet är därmed vanliga ämnen som i stor utsträckning berörs och gestaltas i filmernas värld. Ett ämne som ofta omnämns i filmer, specifikt i ungdomsfilmer, är sexdebuten. De flesta filmer som framställer kärlek och sexualitet gör det utifrån ett heterosexuellt perspektiv, då heterosexualitet har varit och fortfarande är norm. Den traditionella och historiska

skildringen av sexualitet och sexlust mellan könen tycks även återföras och reproduceras i filmers berättande. Detta syns tydligt då män, unga som äldre, vanligtvis gestaltas med stor sexlust medan kvinnor/flickor sällsynt tillåts att vara kåta. (Holmberg, 2007)

För att vidare förstå varför filmer i stor utsträckning sänder ut meddelanden kring sex på ett normativt sätt är det viktigt att förstå hur sex och sexualitet har skådats genom historien. Vi har därmed valt att följande presentera hur samhället har skådat sex och den kvinnliga sexualiteten.

1.3.3 Sex och sexualitet

Författaren Ann Heberlein (2004) sammanfattar i sin bok *Den sexuella människan* att mänsklig sexualitet kan skådas som en positiv kraft, något gudomligt, men även som något ont och skadligt, hotfullt och problematiskt. Det finns även tankar kring mänsklig sexualitet som ifrågasätter om sexualitet är en biologisk företeelse eller om det är något som är socialt konstruerat, om det finns någon skillnad på manlig och kvinnlig sexualitet samt om sexualitet egentligen mest handlar om identitet. (ibid.)

RFSU, Riksförbundet för sexuell upplysning, definierar sex som allt det människor blir upphetsade av. Det finns ingen enskild förklaring till vad sex är eller innebär, då sex för en person kan skilja sig mot vad sex innebär för en annan. Sex kan vara allt från blickar till kyssar, närhet, samlag, fantasier, flirtar, porr och mycket mer. Sex behöver inte heller vara förknippat med kärlek, även om kärlek kan existera i samband med sexuella handlingar och sexuellt beteende. (RFSU, 2016)

1.3.4 Kvinnlig sexualitet

Kvinnans sexualitet har ständigt skiftat i både kunskap och fokus. Enligt 1800-talets medicinska litteratur sägs det att kvinnan har haft svag eller ingen sexlust över huvud taget, vilket skiljer sig från 1700-talets syn på kvinnlig sexualitet som tyder på att kvinnans sexlust var likvärdig mannens. Historien visar att det var in på 1800-talets andra hälft som kvinnans sexualitet och erotik försvagades. Hennes sensualism övergick istället till att bli en symbol för mödrarskap och moderskänslor. Idealbilden av den goda och hederliga kvinnan var asexuell och sexuellt okunnig, men framförallt oskuldsfull. Motsägelsen till den sexuellt avskalade kvinnan talade däremot om att kvinnans sexualitet var starkare än mannens och detta skapade rykten om den förföriska, syndiga

och frestande kvinnan. Kvinnans sexualitet ansågs i och med detta faktum behöva tyglas för att inte fresta mannen och det blev hennes uppgift att ta hand om mannens sexualitet, för att inte reta upp honom med sin sexuella närvaro. (Heberlein, 2004)

1.4 Tidigare forskning

För att få en starkare uppfattning om forskningsområdet kring film och den sexuella gestaltning som sker, har vi valt att presentera två artiklar med tidigare forskning inom ämnet. Vi presenterar därefter vår egna kommentar till artiklarna.

1.4.1 Sexdebuter med utgångspunkt från filmer i populärkulturen

Författaren Laura Carpenter (2009) har skrivit artikeln *Virginity Loss in Reel/Real Life: Using popular Movies to Navigate Sexual Intitiation*, vilken undersöker om och hur filmer som porträtterar sexdebuter kan agera som en guide för unga människor som försöker att hitta och skapa sin sexualitet. Författaren menar att populära TV-serier som *Dawson Creek* och *How I Met Your Mother* och filmer som *The 40 Year Old Virgin* i regel gestaltar individer som har sin sexdebut med sin sanna kärlek och att sexdebuten därefter blir inkörsporten till vuxenvärlden. En stor del av undersökningens intervjupersoner berättade att de använde filmer med sexuellt innehåll som en handbok för hur sexdebuter ska eller bör gå till. Andra använde filmerna för att förklara och tolka sin sexdebut för sina vänner och för sig själva. En del av intervjupersonerna skådade sexdebuten som något romantiskt och passionerat, något som de ansåg skulle delas med en speciell person. Andra såg det som ett stigma att de inte hade haft sin sexdebut och att de skulle vilja ha det, utan att få ett rykte för att vara *lössläppta*. De flesta intervjupersonerna var även överens om att de ville dölja sin oskuld för kollegor och/eller potentiella sexuella partners. De skådade även sexdebuten som en process in i vuxenlivet där de skulle få ny kunskap om sex och om sig själva samt att de därigenom skulle gå från att vara barn till att bli vuxna. (Carpenter, 2009)

1.4.2 Sexuellt risktagande och sexualiserat filminnehåll

Forskaren Hendrika Meischke (1995) har skrivit artikeln *Implicit Sexual Portrayals in the Mocies: Interpretation of young women*, vilken inriktar sig på att utforska hur unga kvinnor tolkar det underförstådda sexuella budskapet i så kallade R-klassade filmklipp. R-klassad film är en amerikansk definition för filmer som avråder människor under 17 år att titta på filmen, om de inte tittar med vuxet sällskap. Författaren beskriver att

flertalet olika TV-program och filmer exponerar tittare för sexuellt innehåll, men att innehållet vanligtvis inte förespråkar säkrare sex eller visar de eventuella konsekvenser som kan komma att uppstå vid sex. Meische (1995) beskriver även att det finns få forskare som beskriver hur det sexuella filmutbudet tas emot och/eller påverkar publiken. Författaren menar att det finns en möjlighet att publiken drar förhastade slutsatser kring sex efter att ha tittat på filmer med sexuellt innehåll och att det därför kan vara problematiskt att visa innehåll som inte visar risktagandet som kan ske i sexuella relationer. (Meische, 1995)

Författarnas kommentar till den tidigare forskningen

Den tidigare forskningen visar att det har utförts studier kring sex, kvinnor och sexualiserat filminnehåll. Båda artiklarna, som har gjorts med 14 års mellanrum, visar att det finns tydliga konnotationer och tankar hos människor kring kvinnor, sex och sexualiserat filminnehåll. Det finns bland annat märkbara tankar och åsikter kring sexdebuten, att en bör undvika att få ett negativt sexuellt rykte om sig själv, samt att det finns risker med sex och att sexuellt innehåll kan komma att påverka ens uppfattningar kring hur sex ska gå till.

1.5 Forskningsrelevans

I och med att kvinnors sexualitet har förtryckts och i många fall diskriminerats, hoppas vi att kunna bidra med ny kunskap om vilka meddelanden som sänds ut kring unga kvinnors sexualitet i den västerländska populärkulturen. Forskningsrelevansen uppkommer genom att belysa eventuella samhällsproblem som råder kring filmers gestaltning av kvinnors sexualitet. Vi önskar att kunna ge forskningen uppdaterad och aktuell information om de värderingar och normer som populärkultur sänder ut till ungdomar i modern tid.

1.6 Syfte

Syftet med den här undersökningen är att granska hur filmerna *Easy A* (2010), *Juno* (2007) och *The first time* (2012), som riktar sig till ungdomar, reproducerar normer och värderingar kring sexualitet och sex. Vi önskar att få fram ny kunskap kring hur romantiska komedifilmer porträtterar sex och sexualitet för att därigenom få reda på om kvinnor tillåts att äga sin kropp och sexualitet utan att bli kritiserade av deras omvärld. I

och med att populärkultur kan vara en stor del av ungdomars identitetsskapande anser vi att det är viktigt att belysa vilka meddelanden filmer sänder ut om sexualitet och sex.

Teorier visar att kvinnlig sexualitet har varit begränsad genom historien och att kvinnan inte har tillåtits att uttrycka sin sexualitet på ett ohämmat sätt. Syftet med den här undersökningen är därmed att ge forskningen en inblick i hur karaktärerna i filmerna *Easy A* (2010), *Juno* (2007) och *The first time* (2012) tillåts att äga sin sexualitet då filmerna är skapade i modern tid, mellan åren 2005-2015.

1.7 Frågeställning

Vi vill granska hur de romantiska komedifilmerna *Easy A* (2010), *Juno* (2007) och *The first time* (2012) gestaltar kvinnlig sexualitet och utgår därför från variablerna informell sexualundervisning, *slut shaming*, *victim blaming*, *hora/madonna-komplexet* och objektifiering. Dessa variabler grundar sig på teorier som vi presenterar i vårt teorikapitel. Detta leder till frågeställningen: *Vilka meddelanden från filmerna Easy A, Juno och The first time sänds ut till ungdomar om den kvinnliga sexualiteten och kroppen?*

För att kunna besvara frågeställningen använder vi oss av underfrågor.

Våra underfrågor är följande:

1. Förekommer det någon slags informell sexualundervisning i filmerna och hur uttrycks den?
2. Utsätts de kvinnliga karaktärerna för *slut shaming* och på vilket sätt visar detta sig?
3. Sker *victim blaming* och hur ter det sig i så fall?
4. Delas kvinnliga karaktärer upp i *hora/madonna* och på vilket sätt blir detta tydligt?
5. Sker objektifiering i filmerna och hur uttrycks detta?

1.8 Avgränsningar

Vi har avgränsat oss till att främst analysera den kvinnliga sexualiteten i de filmer vi har gjort en fallstudie på, då den kvinnliga sexualiteten har varit och är förtryckt. För variabeln objektifiering har vi dock tittat på hur både manliga och kvinnliga karaktärer framställs. Vi har avgränsat oss till att endast analysera karaktärernas dialoger, med

undantag för variabeln objektifiering, då vi ansåg att vi inte skulle hinna analysera miljöer och karaktärernas mimspråk med hänsyn till den begränsade tidsperioden.

2 Teori

I följande kapitel presenterar vi olika teorier kring *gestaltningsteorin*, film, könsroller, sex och sexualundervisning, *slut shaming*, *victim blaming*, *hora/madonna-komplexet* och objektivering. Följande till varje teori presenterar vi *författarnas kommentar*, vilket är våra egna tankar och åsikter kring teorins relevans.

2.1 Gestaltningsteorin

Gestaltningsteorin är ett av de mest erkända begreppen inom forskning för medie- och kommunikationsvetenskap. *Gestaltningsteorin* handlar om hur kommunikatörer ramar in ett specifikt meddelande eller en speciell historia. Det kan liknas vid att ett meddelande eller en historia paketeras på ett särskilt sätt och därmed får en viss sorts vinkling och/eller prägling beroende på vem avsändaren till meddelandet är och vilket syfte som meddelandet har. (Cacciatore, Scheufele & Iyengar, 2016)

Medier använder *gestaltningsteorin* då de omfamnar ett visst ämne och väljer ut vilken del av ämnet som ska belysas. Teorin kan därmed ses som ett verktyg som anger vilken del av verkligheten som ska åskådliggöras för att upplysa om ett visst problem eller om ett visst motiv. På så vis kan *gestaltningen* vara något manipulativt, då det går att omfamna och porträttera ett ämne på ett sätt som egentligen inte stämmer överens med verkligheten. När kommunikatören ramar in ett meddelande gör vederbörande det oftast utifrån föreställningen om att ämnet är kulturellt införstått hos publiken. Det kan i och med detta finnas en problematik i *gestaltningsteorin*, om kommunikatören sänder ut ett meddelande som inte stämmer överens med verkligheten, då meddelandet upprätthåller normer och strukturer. Detta kan leda till att mottagarna skapar sig en missvisande bild av verkligheten. (Van Gorp & Vercruyse, 2012)

Författarnas kommentar till artiklarna:

Vi har valt att presentera *gestaltningsteorin* då den beskriver hur medier, medvetet som omedvetet, anpassar innehåll och ramar in olika meddelanden, vilka i sin tur sänder ut en viss signal till publiken. I och med att vi granskar kvinnors sexualitet och hur det porträtteras i film, anser vi att det är intressant att skapa medvetenhet kring *gestaltningsteorin*.

2.2 Film, sexualitet och identitetsskapande

Artikeln *Sex doesn't sell – nor impress! Content, Box Office, Critics, and Awards in mainstream media*, skriven av Cerridwen och Simonton (2009), bygger på undersökningar som visar en alltmer tvetydig relation mellan sexuellt innehåll och ett gott ekonomiskt resultat. De presenterar att sexualiserat filminnehåll istället kan skapa långsiktiga fördomar inom filmindustrin.

Cerridwens och Simontons (2009) resultat visar att kvinnlig medverkan (vilket innefattar producent, regissör, författare eller skådespelare) minskar filmers våld, vapen, blod och skrämmande soundtrack, men inte filmens sexuella innehåll eller nakenhet. Istället ökar en films sexuella innehåll när antalet kvinnliga skådespelare ökar. Författarna tar dessutom upp att desto fler kvinnor som är med i en filmproduktion, desto mer minskar budgeten.

Författarna kopplar ihop sitt resultat av att sex inte säljer men ändå förekommer med att kvinnliga skådespelare oftare än män behöver utföra sexuellt innehåll för att bli anställda. De menar att det skulle vara förenligt med andra studier som visar att kvinnliga och manliga skådespelare inte har samma status i filmindustrin, med hänvisning till att filmstjärnor oftare är män och att det färre antalet kvinnliga stjärnor oftast har kortare karriär och tjänar mindre. Dessutom tenderar kvinnliga skådespelare att vara med i färre filmer och få mer oattraktiva roller när de blir äldre. Slutsatsen förstärks ytterligare av att kvinnor oftare visar mer av sina kroppar än män. Det är inte omöjligt för en nästan helt påklädd man att delta i en sexuell scen med en helt naken kvinna. (Cerridwen & Simonton, 2009)

Författarnas kommentar till artikeln:

Då vi har valt att analysera hur sex porträtteras anser vi att den här teorin är relevant, då författarna till artikeln har analyserat och problematiserat huruvida sex säljer eller inte.

Studien *Sex and the cinema: what American Pie teaches the young*, skriven av Sharyn Pearce (2006), avser att undersöka hur filmerna *American Pie* (1-3) påverkar unga människors identiteter, och hur filmerna lär dem om romantik och sex. Författaren beskriver att populärkultur inte bör avvisas som endast underhållning, utan att det kan vara viktigt och påverka många tittare. Författaren beskriver att de tre första *American*

Pie-filmerna är en slags sexmanual, men att de ändå är traditionella då målet är ett monogamt äktenskap. Författaren beskriver att filmerna i sin helhet bäst ses som ett stöd för en patriarkal samhällsordning, snarare än med ett nytt synsätt på könsdynamik och ungdomars identiteter. Hon menar att, som i klassrummet, fortsätter filmerna att idealisera det heterosexuella monogama förhållandet. (Pearce, 2006)

Författarnas kommentar till artikeln:

Den här artikeln redogör för att ungdomsfilmer kan påverka publiken till ett särskilt tyckande och/eller tänkande samt agera som en guide för hur sex ska gå till. Detta är relevant för vår undersökning, då vi vill uppmärksamma hur populärkultur kan lära ut och reproducera värderingar i samhället.

2.3 Könsroller

Meddelanden som sänds ut från medier kan fungera som en källa till kunskap om könsegenskaper och -kompetenser. Detta leder i sin tur till en utveckling av förväntningar på könsroller och beteenden. Behm-Morawitz och Mastro (2008) beskriver att individer kan anta specifika könsegenskaper, då de får ta del av de belöningar och konsekvenser som ges i samband med dessa beteenden.

Representationen av kvinnliga karaktärer i media spelar därmed en roll i tittarnas uppfattning om könsroller, eftersom det kan påverka tittarnas attityder och föreställningar. I samband med detta hävdas också att just tonåringar är i en fas då identitetsskapande sker och att media kan bidra till information om livsval. (Behm-Morawitz & Mastro, 2008)

Behm-Morawitz och Mastro (2008) tar även upp att både i mer seriösa medier och i populärkultur porträtteras tonårstjejer som elaka mot varandra, där kvinnlig vänskap verkar vara baserad på en stereotyp av tjejer som bråkar och skapar drama. Författarna menar att generaliseringen av att en tonårstjej är en *mean girl* baseras på stereotypen om socialt aggressiva tjejer, medan tonårskillar anses vara mer fysiskt aggressiva. Men i motpart till vad filmerna visar, finns det studier som visar att vänskap mellan tjejer oftast är mer stödjande än vänskap mellan killar. Killar riskerar därmed att få en negativ stereotyp bild av kvinnlig vänskap, men även en mer negativ attityd till tjejer generellt, när de tittar på typiska tonårsfilmer. (Behm-Morawitz & Mastro, 2008)

Författarnas kommentar till artikeln:

Den här artikeln tar upp hur medier kan påverka människors uppfattning om könsroller och att tonåringar kan påverkas starkt av medier i sitt identitetsskapande, vilket vi finner är viktiga teorier till vårt arbete.

2.4 Sex och sexualundervisning

Författaren Elgán (1997) beskriver hur sexualitet genom historien har klassats som tabu, då det på olika sätt har varit förbud mot sexuella handlingar, vilket har begränsat människors sexuella begär. Redan tidigt i historien har myndigheter försökt att reglera människors sexualitet, då sex endast skulle ske under rätt sorts förhållanden. (Elgán, 1997)

Författarnas kommentar till studien:

Vi har valt att presentera det här stycket av Elgán (1997) för att skapa förståelse för att sex har varit tabubelagt genom historien och att människors sexualitet länge har varit något som har reglerats av såväl myndigheter som samhällsnormer.

Avhandlingen *Risk och bejakande: sexualitet och genus i sexualupplysning och sexualundervisning i TV*, skriven av Eva Bolander (2009), inleds med problematiken kring sexualundervisning, både genom skolan och genom medier. Författaren tar upp att å ena sidan kan biologilärare tycka att det är pinsamt att tala om sexualitet och att porrfilmer, å andra sidan, kan ge ungdomar en märklig bild av sex. Samtidigt finns det en press på att tjejer förväntas att ställa upp och att killar har vissa specifika krav på sig. Bolander (2009) tar upp den oro som finns med informell undervisning, vilket är kunskap hämtad från informella källor så som olika medier, syskon och kompisar. Författaren vill flytta fokus från skolans undervisning till undervisning om sexualitet i TV. (ibid.)

Det var i mitten av 1950-talet som ett radioprogram om sexualkunskap sändes första gången. När dessa program har studerats ur ett genusperspektiv går det att se att programmen reproducerar traditionella stereotyper, där pojkar framställs som initiativtagande och med stark sexualdrift, medan flickor framställs som drömmande, romantiska och nästan asexuella. Vidare ges samtidigt flickor skulden för att lura pojkar till sexuella förbindelser. (Bolander, 2009)

En annan studie, som studerar biologiböcker från 2000-2005, beskriver problematiken i att dessa betraktar homo-, bi- och transsexualiteter som läggningar men att heterosexualiteten är självklar. Vidare menar författarna till studien att männen framställs som aktiva och kvinnor som passiva och att sexualiteten framställs som väldigt förenklad, då det biologiska inte kan förklara mäns sexuella övergrepp mot kvinnor, trafficking, pedofili, prostitution och pornografi. De menar att den biologiska basen behöver kompletteras med sociala förklaringar. Liknande studier finns även för amerikanska läroböcker. (Bolander, 2009)

Författarnas kommentar till avhandlingen:

Avhandlingen av Bolander problematiserar både formell och informell sexualkunskap. I och med att vi undersöker filmer tittar vi på den informella sexualkunskapen och granskar hur detta kan komma att påverka ungdomars perception av hur sex bör se ut.

2.4.1 Risker med sexualundervisning

Författaren Askew (2007) beskriver att sexualundervisningen som riktas till ungdomar i USA ofta redogör för risktagandet som sker i samband med sex, istället för att fokusera på att ge ungdomar kunskap till att bilda sin egen sexuella identitet. Risktagandet som kan ske i relation till sexuella handlingar kan vara smittbara sjukdomar och/eller oönskade graviditeter. Forskare med en feministisk inriktning menar att det kan vara problematiskt att sexualundervisning grundar sig i riskfaktorer snarare än utbildning av det sexuella jaget, då rädslan för konsekvenserna kan komma att hämma unga kvinnors vilja till att våga vara sexuellt aktiva. (Askew, 2007)

Författarnas kommentar till artikeln:

Vi har valt att presentera den här teorin då den visar att ungdomar genom skolans sexualundervisning lär sig om risker kring sex, snarare än att lära sig om vad sex är för formandet av sin sexuella identitet. Till skillnad från den tidigare forskningen gjord av Meischkes (1995), som vi presenterade i vårt inledningskapitel, som menar att det är problematiskt att inte visa innehåll som beskriver risktagandet kring sex, förklarar Askew (2007) att det snarare kan vara problematiskt att fokusera för mycket på risktagandet i samband med sex, då det hämmar unga kvinnors vilja att utöva sin sexualitet. Vi anser att det är viktigt att presentera båda sidorna av problematiken, men för just kvinnlig sexualitet är det viktigt att ha i åtanke att det Askew (2007) presenterar kan ha stor inverkan på unga kvinnors sexualitet.

2.4.2 Ungdomar och sexualitet

Ungdomar får i stor utsträckning kunskap om sex från sina föräldrar eller från sin umgängeskrets. Mediers utbud har dock också identifierats som en kunskapskälla för ungdomar angående sex och sexualitet. Medier som riktar innehåll direkt till ungdomar sänder i stor utsträckning ut meddelanden om hur det är att vara eller att bli kär, om relationer och/eller sexuella upplevelser, vilket i förlängningen kan leda till att ungdomar skapar vinklade sexuella åsikter, attityder och värderingar. (Bogt, Engels, Bogers, Kloosterman, 2010)

Problematiken i mediers skildring av romantik och sexualitet är att innehållet ofta har tendens att visa en orealistisk eller skev bild av verkligheten. Detta kan leda till att medieutbudet upprätthåller stereotypa gestaltningar av könsrollerna. Män tenderar att porträtteras med en besatthet av sex och kvinnors utseende tycks vara intressantare och viktigare än hennes personlighet. (Bogt et al., 2010)

Författarnas kommentar till artikeln:

Den här artikeln visar att medier kan ge en allför vriden bild av vad sex och sexualitet är och innebär, vilket i sin tur kan leda till att ungdomar riskerar att ta emot filmernas missvisande meddelanden som sanning. För oss innebär detta att undersökningen vi bedriver är viktig, då vi undersöker hur filmer framställer sex och sexualitet.

Författaren Karin Edgardh (1992) menar att tonåringar vanligtvis möter kärleken med förhoppning om att kunna älska och själva bli älskade. I och med detta är det vanligt att ungdomar utforskar sin egen sexualitet för att därefter erövra sexuella upplevelser i form av bland annat njutning, kärlek och närhet. Edgardh (1992) beskriver att ungdomars sexualitet påverkas av den miljö som de befinner sig i samt är upp vuxna med. Familjens trygghet och tillit kan vara avgörande för att ungdomar ska känna trygghet i sig själva och därmed våga utöva sin sexualitet. Ungdomars vänskapskrets och sociala umgänge är också en avgörande faktor till hur skapandet av den sexuella identiteten formas. Sociala faktorer som normer, värderingar och sexuella handlings- och samlevnadsmönster har en avgörande roll för hur sexualitet uppfattas och utspelar sig mellan ungdomar och dess sällskapskrets. I relation till ungdomar och dess mentalitet finns ett brett sexualiserat medieutbud som skapar och formar meddelanden som anknyter till sex i form av bilder i dagspress, veckotidningar och pornografiska

filmer. Edgardh (1992) menar att det sexualiserade medieutbudet kan agera som ett bakgrundsbrus som ungdomar växer upp i och formar sin sexuella identitet genom.

Författarnas kommentar till artikeln:

Författaren Edgardh (1992) menar att ungdomar vanligtvis börjar forma sin sexuella identitet i tonåren och att medier, med sitt sexualiserade innehåll, på olika sätt kan agera som bakgrundsbrus i denna formgivning. Trots att Edgardh (1992) skrev sin text under början av 1900-talet anser vi att den fortfarande är aktuell och kan hjälpa oss att förstå hur mediernas sexuella innehåll kan påverka tonåringars identitetsskapande.

2.5 Slut shaming

Slut shaming är en samhällelig process som oftast riktas mot kvinnor, där individer blir exponerade och skammade för deras uppfattade sexuella tillgänglighet, sexuella beteende eller sexuella bakgrund. *Slut shaming* främjar därmed sexuell dygd och stödjer det kulturella förtrycket mot kvinnors sexualitet. Bland ytterligheterna av detta fenomen finns hämndporr på Internet, som utgörs av nakna eller halvnakna bilder eller klipp som sprids av en före detta romantisk eller sexuell partner utan offrets samtycke. (Webb, 2015)

Författaren Lewis Webb (2015) tar i sin studie upp fenomenet *slut shaming*, från romarriket till det digitala nätet. Han analyserar hur *slut shaming* skadade kvinnor i Rom och hur det fortsätter än idag. Han tar upp tidigare studier som visar hur kvinnor under antiken har blivit skadade av kroppsskamning, trafficking och ofrivilligt sexarbete, och hur detta förekommer än idag. Vidare beskriver författaren att det går att finna många exempel i romarriket som går att kategorisera som *slut shaming*, bland annat i litteraturen och i konsten. Även det latinska språket innehåller många ord för slampa, prostituerad och liknande. Kvinnor som under romarriket fick stämplat som dessa riskerades att uteslutas ur samhället eller att dödas. (Webb, 2015)

Författarnas kommentar till artikeln:

Fenomenet *slut shaming* existerar som en kritik till att tjejer äger sin egen sexualitet och ägnar sig åt sexuellt beteende och sexuella handlingar. I och med att kvinnor inte tillåts att vara sexuellt fria på samma sätt som män, använder vi den teoretiska termen *slut shaming* som en variabel i vår undersökning, då vi granskar den utsträckning som

kvinnor tillåts att vara sexuellt aktiva på film. I vår studie använder vi oss även av den svenska benämningen *slampa*, vilket vi anser är en översättning från det engelska ordet *slut*. Dock använder vi den engelska termen *slut shaming* eftersom denna inte har någon exakt svensk översättning.

2.6 Victim blaming

Victim blaming, att skuldbelägga offret, kommer ur den kulturella tron att kvinnor är bärande för moral och att denna moral hålls inom den kvinnliga kroppen. Därtill finns tron om att den manliga sexualiteten, med påstådd hänsyn till biologiska aspekter, grundar sig i en okontrollerbar kraft av sexuell lust när kvinnor är i närheten. Ur detta kommer den sexuella regleringen över kvinnors kroppar, då den kvinnliga kroppen tros vara ett verktyg för att förföra. (Ringrose & Renold, 2012)

När en kanadensisk polis besökte ett universitet i Toronto år 2011 sa han i sitt tal om säkerhetsrutiner att kvinnor skulle undvika att klä sig slampigt för att inte bli offer. Detta ledde till att kvinnor i publiken, i samförstånd med den feministiska fakulteten vid York University, publicerade detta patriarkala, objektifierande uttalande och därefter organiserade Torontos *Slut walk*. Detta fenomen har sedan växt sig större och spridit sig till andra delar av världen. *Slut walk*-rörelsen har bedrivits i flera länder och vill göra människor medvetna om en kultur där det anses vara acceptabelt att skylla sexuellt våld på offren. *Slut walks* blir en feministisk politisk handling, där det engelska ordet *slut* blir något att fira och inte att skamma. *Slut walks* blir en enad rörelse, där fokus ligger på att flytta skulden från offret av sexuellt våld till förövaren, bland annat genom att flytta blicken från beteendet och klädseln hos offret och att ifrågasätta normaliseringen av manlig sexuell aggression. (Ringrose & Renold, 2012)

Författarna tar upp exempel från en *slut walk* i London, där demonstranterna bar skyltar det där det exempelvis stod: “it’s a dress not a yes”, “my short skirt is not the problem”, “my vagina, my choice”, “Even if I dress like a hussy that doesn’t mean I want you near my pussy” och “Stop thinking with your erection and attempt some self-reflection”. (Ringrose & Renold, 2012, s. 334)

Författarnas kommentar till artiklarna:

Victim blaming har varit och är fortfarande ett stort problem vilket vi vill uppmärksamma. Författarna poängterar hur den manliga sexualitetens aggression har blivit normaliserad och att kvinnor därmed blir utsatta för *victim blaming*, vilket är en faktor vi avser att titta på när vi senare analyserar vårt undersökningsmaterial. Vi använder det engelska begreppet *victim blaming* genomgående i uppsatsen, då det inte finns en exakt översättning på svenska, men som vi beskriver handlar det om att skuldbelägga ett offer.

2.7 Hora/madonna-komplexet

Författaren Conrad (2006) skriver i sin artikel *Neo-Institutionalism, Social Movements, and the cultural reprocutation of a mentalite: Promise Keppers Reconstruct the Madonna/whore Complex* att män och deras manlighet, utifrån kulturella aspekter, ofta granskas och definieras utefter sina sexuella erfarenheter. Desto mer sex som mannen har, desto manligare blir han. För kvinnan ter det sig annorlunda, då kulturen som en följd av historien menar att kvinnan och hennes kropp är passiv. Kvinnan tenderar att delas upp i så kallade *bra* och *dåliga* flickor. *Bra* flickor förhåller sig till den kulturella normen att sex inte ska brukas, om det inte sker under rätt omständigheter, i liten utsträckning, med inte allt för många personer, och inte allt för nära inpå första mötet. *Dåliga* flickor anses därmed vara personer som inte följer denna typ av standard. Denna komplexitet för kvinnor kallas i feministiska termer för *hora/madonna-komplexet*. Det innebär att kvinnor av allmänheten och samhället antingen skådas som tarvliga, lättillgängliga och/eller nergångna om de brukar sex på sina egna villkor (hora), eller pryda, fina och/eller rena om de hänför sig till sin partner på ett klassiskt och traditionellt vis (madonna). (Conrad, 2006)

Författarnas kommentar till artikeln:

I och med att kvinnor i många avseenden ställs inför problematiken att antingen klassas som pryda, oerfarna eller lösaktiga gällande sin sexualitet och sexuella erfarenhet anser vi att teorier kring *hora/madonna-komplexet* är relevanta. Det finns, vad vi kan urskilja från artikeln, en stigmatisering kring kvinnor och deras sexualitet då samhällsnormer i bred utsträckning begränsar kvinnor till att utveckla och bibehålla en sexualitet på sina egna villkor och vi undersöker därför hur filmer tillämpar *hora/madonna-komplexet* i sitt innehåll.

2.8 Kroppen och objektifiering

I kapitlet *Kropp och bild* i antologin *Mediers känsla för kön* fokuserar författaren Anja Hirdman (2015) främst på den kvinnliga kroppen som *spectacle*. Hon hänvisar till tidigare studier som beskriver att den kvinnliga kroppen ingår i den globala medieekonomin, då bilder på kvinnor som *spectacle* säljer, vilket syftar på bilder som avser att underhålla, väcka uppseende och/eller oroa. Kapitlet kopplar även dessa bilder, chockbilder som de kallas, till teorier om *body-based shame*; kroppsskamning. Detta kopplas samman med tidigare forskning om bilder och de känslor som kopplas till dessa, där repetitiva bilder påverkar oss och ger oss känsloupplevelser, vilka sedan kan sätta sig i oss som kroppsliga minnen. Detta kallas för automatisk *priming* och leder bland annat till negativ stereotypisering av kroppar och människogrupper. (Hirdman, 2015)

Kapitlet kopplas också till historien, där författaren hänvisar till en förklaring om att man från antiken och under flera århundranden framåt såg kvinnan endast som en ofullbordad manlig kropp. Hirdman (2015, s. 61) hänvisar även till ett citat från 1983:

Not only has reason been contrasted with emotion, but it has also been associated with the mental, the cultural, the universal, the public and the male, whereas emotion has been associated with the irrational, the physical, the natural, the particular, the private, and of course the female.

Författarnas kommentar till antologin:

Kapitlet *Kropp och bild* i antologin *Mediers känsla för kön* är väldigt relevant, då det tar upp många aspekter av problematiken som finns kring kroppsbild och visuellt gestaltande av kvinnokroppen. Detta är relevant för vår undersökning, då författarna diskuterar kroppsskamning, hur kvinnokroppen har blivit kommersialiserad och hur den genom historien har betraktats som en ofullständig manskropp.

2.8.1 Den manliga blicken

I artikeln *Interview with Laura Mulvey: Gender, Gaze and Technology in Film Culture*, skriven av Roberta Sassatelli (2011), intervjuar författaren genusvetaren Laura Mulvey om genus, blickar och teknologi. Laura Mulvey menar att *den manliga blicken* ofta ser kvinnan som objekt i filmer istället för subjekt. Det var Mulvey som myntade begreppet *The male gaze* (den manliga blicken), vilket beskriver att kvinnor generellt sätt representeras som *övriga* karaktärer (som objekt snarare än subjekt). Denna

filmporträttering tycks i förlängningen förverkliga människans omedvetna om att kvinnan inte tar lika mycket plats som mannen då hon inte syns eller hörs i samma utsträckning. (Sassatelli, 2011)

Författarnas kommentar till artiklarna:

Vi har valt att använda oss av den här artikeln för att förtydliga för läsaren vad *den manliga blicken* innebär och hur det kan påverka porträtteringen av kvinnliga karaktärer, då kvinnor utifrån *den manliga blicken* gestaltas som objekt i större utsträckning.

2.8.2 Sexuell objektifiering

Sexuell objektifiering uppstår när en person reduceras till att endast skådas utefter sin kropp. Personen som utsätts för sexuell objektifiering blir därmed ett objekt, varav termen objektifiering, som utlämnas till att bli använd, granskad och bedömd av andra människor. Kroppsutvärdering är en av de vanligaste förekommande formerna av sexuell objektifiering, vilket innebär att beskådaren använder sig av inspekterande blickar och därefter ofta tillämpar kommentarer om den kropp som beskådas.

Konsekvenser som kan uppstå vid exponering av sexuell objektifiering är att människor redan vid ung ålder lär sig att deras värde främst ligger i deras utseende. (Franz, DiLillo, Gervais, 2016)

Media tenderar att använda sig av sexuell objektifiering då de fokuserar på innehåll som direkt är riktat mot kroppen, oavsett om meddelandet berör kroppen i fråga eller inte. Kroppsobjektifiering kan exempelvis vara tydligt förekommande i bland annat annonser och reklam för att locka till sig uppmärksamhet. (Franz et al., 2016)

Mediers bild av kvinnan är i många fall sexualiserad och kvinnan porträtteras i bred utsträckning som underordnad mannen. Medier har även benägenhet att använda sig av bilder då mannen antingen stirrar och/eller rör vid kvinnan eller bilder som visar delar av kvinnans kropp utan att visa hennes ansikte. Genom att återupprepat visa objektifierat, och i bred utsträckning även sexualiserat, innehåll av kvinnor, ökar kvinnors benägenhet att börja objektifiera sig själva och jämföra sig med andra i sin omgivning. För stark exponering av kroppsobjektifiering kan därmed leda till högre risk för depression, kroppsmissnöje och/eller ätstörningar. (Fardouly, Diedichs, Vartanian & Halliwell, 2015)

Författarnas kommentar till artiklarna:

Medier tenderar att använda objektifierat innehåll trots att objektifiering kan leda till allvarliga konsekvenser för människors psykiska hälsa. Vi kommer därmed att granska hur objektifiering utspelar sig i filmer.

I artikeln *The becoming of bodies: Girls, media effects, and body image* tar författaren Rebecca Coleman (2008) upp att medier agerar som en slags guide för tonårstjejer, där medierna visar upp vad som är ett acceptabelt utseende och befäster könsroller. Medierna ersätter föräldrar och utökar eller överträffar kompisar som primära informationskällor. Hon tar även upp att tjejer känner av den kulturella pressen av att vara smala redan när de är åtta år. (Coleman, 2008)

Coleman (2008) tar också upp flera teorier kring objekt och subjekt. Något hon poängterar är att uppdelningen mellan *subjektet som tittar* och *objektet som blir betraktat* kollapsar när det sker från ett kvinnoperspektiv. Hon talar om att kvinnor överallt alltid utgörs som objekt, men utöver det även eventuellt som subjekt. Klyftan mellan subjekt/kropp och objekt/bild finns inte för kvinnor. Detta hänvisar Coleman till *den manliga blicken*. Det handlar om hur exempelvis filmer finns till för den manliga betraktaren som tittar på bilder av kvinnor. (ibid.)

Coleman hänvisar även till en teoretiker som talar om hur perfekta kroppar har blivit normaliserade genom bilder. Bilder som har ett vackert filter, är polerade, mjuka och jämna har lärt oss vad som är defekt och vad som är normalt. Vidare tar Coleman (2008) upp att en feministisk modell av mediers effekter argumenterar för att de sorters bilder som finns av kvinnors kroppar i tidskrifter får tjejer att känna sig deprimerade, för att de inte kan se ut så. Tidskrifter, eller medier och modeindustrin generellt sett, visar bara omöjliga bilder av kvinnors kroppar, vilket får framförallt unga kvinnor att må dåligt över sin kropp och ha en dålig kroppsbild. (ibid.)

Författarnas kommentar till artikeln:

Författaren till artikeln tar upp hur bilder av perfekta kroppar har blivit normaliserade och även hur kvinnor ofta ses som objekt, medan män är de som tittar. Då artikeln bland annat betonar hur medier bidrar till bilden av den perfekta kroppen anser vi att den är relevant för oss, då filmer är ett medium som ofta är en informationskälla för ungdomar.

3 Metod

Följande kapitel innehåller metodval, ansats, variabler, urvalsförfarande, metodreflektion och diskussion kring undersökningens reproducerbarhet och forskningsetik. För att läsa vårt kodschema, se bilaga A.

3.1 Metodval

Vi utförde fallstudier på filmerna *Easy A* (2010), *Juno* (2007) och *The first time* (2012), vilka handlade om tonårstjejer och deras sexualitet. Metoden gav oss möjlighet att djupdyka i vårt material och därigenom föra detaljerade analyser kring filmernas porträttering av huvudkaraktärernas och medkaraktärernas sexualitet. Vi skulle därmed få en starkare förståelse för hur tonårstjejjers sexualitet porträtteras i romantiska komediefilmer.

Enligt Jarl Backman (2008) används fallstudier för att undersöka hur ett fenomen florerar i sin egen miljö och kontext. Fallstudier anses vara en lämplig metod då forskare ska utvärdera och undersöka ett särskilt bestämt objekt eller en specifik händelse. Forskaren försöker, med hjälp av metoden, att hitta förklaringar till de företeelser som vederbörande önskar att undersöka, för att därefter få en större förståelse för hur undersöknings analysenheter fungerar i en större kontext och/eller miljö. (Backman, 2008)

För att kunna genomföra fallstudier på de tre romantiska komedifilmerna preciserade vi ett kodschema med våra variabler informell sexualundervisning, *slut shaming*, *victim blaming*, *hora/madonna-komplexet* och oobjektifiering. På så sätt kunde vi granska filmerna på samma sätt oberoende av dess handling.

3.1.1 Ansats

Vi har tillämpat både en deduktiv och en induktiv ansats. Vi har till viss del använt oss av en deduktiv ansats då vi har beprövat huruvida våra teorier går att återfinna i vårt undersökningsmaterial. Vi har bland annat skapat underfrågor utifrån de teoretiska begrepp som återfinns i vårt teorikapitel för att sedan kunna uppmärksamma mönster i de filmer som vi har studerat. Vi har även använt oss av en induktiv ansats då vi, i vårt diskussionskapitel, har dragit slutsatser av vår sammanställda empiri. (Ekström & Larsson, 2010)

3.2 Variabler

Följande presenterar vi våra undersökningsvariabler med tillhörande motiveringar kring variablernas relevans.

3.2.1 Variabel: informell sexualundervisning

Bolander (2009) tar upp problematiken med sexualundervisning, formell som informell. Hon tar upp att biologiböcker framställer männen som aktiva och kvinnor som passiva, och hur pornografiska filmer kan ge ungdomar en märklig bild av sex. Askew (2007) tar också upp sexualundervisning, där problematiken landar i att undervisningen har för stort fokus på risktagandet vid sex. Författaren menar att detta kan hämma unga kvinnors vilja att våga vara sexuellt aktiva. Vi valde därför att undersöka om de filmer vi tittar på sänder ut vissa meddelanden som kan tolkas som informell sexualundervisning.

3.2.2 Variabel: slut shaming

Vi valde att utgå från variabeln *slut shaming* eftersom detta teoriska begrepp antyder att kvinnor inte alltid tillåts äga sin egen sexualitet utan att bli kritiserade för att vara för sexuellt fria. Precis som Webb (2015) beskriver i sin artikel är *slut shaming* ofta riktat mot kvinnor, då de från omvärlden blir skammade och exponerade för sin uppfattade sexuella tillgänglighet, sitt sexuella beteende och/eller sin sexuella bakgrund. Vi analyserade därmed hur och om variabeln *slut shaming* förekom i form av anklagelser, kommentarer, rykten och/eller negativa åsikter kring den sexuella förekomsten.

3.2.3 Variabel: victim blaming

Vi valde att använda oss av variabeln *victim blaming* (Ringrose & Renold, 2012) eftersom teorin visar att kvinnor kan bli straffade av omvärlden efter att ha blivit utsatta för exempelvis sexuella trakasserier. Vi vill därmed undersöka om de kvinnliga filmkaraktärerna skuldbeläggs i filmerna efter att ha blivit sexuellt ofredade. Vi ansåg därmed att variabeln *victim blaming* var relevant att undersöka, då kvinnor kan bli skuldbelagda för att ha varit i frivilliga som ofrivilliga sexuella situationer.

3.2.4 Variabel: hora/madonna-komplexet

Precis som Conrad (2006) redogör för tenderar kvinnor att utsättas för ett *hora/madonna-komplex*, vilket innebär att kvinnan antingen skådas som pryd, god och hederlig om hon brukar sex inom traditionella normer eller som smaklös, ond och

vulgär om hon inte gör det. Vi ansåg därmed att variabeln *hora/madonna* var högst relevant att undersöka i filmerna, för att se om de porträtterar komplexiteten, då teorin visar att kvinnor ofta placeras i fack beroende på vilka sexuella val de gör.

3.2.5 Variabel: objektifiering

Vi utgick bland annat från en artikel av Franz et al. (2016), som beskriver hur sexuell objektifiering uppstår när någon reduceras till att betraktas utefter sin kropp. Personen som utsätts för objektifiering blir då ett objekt som blir granskad och bedömd av andra människor. Kroppsutvärdering innebär att beskådaren använder sig av inspekterande blickar och ofta även kommentarer om den kropp som hen beskådar (Franz et al., 2016). Medier har också tendens att visa bilder på kvinnans kropp utan att visa upp hennes ansikte (Fardouly et al., 2015). Därför valde vi att undersöka om de kvinnliga karaktärerna i filmerna blev objektifierade, genom att se hur deras kroppar granskades och/eller bedömdes genom inspekterande blickar, kroppskommentarer eller liknande som tyder på objektifiering. Vi valde även att undersöka om de manliga karaktärerna blev utsatta för objektifiering för att se om det fanns någon skillnad i objektifieringen mellan könen samt om *den manliga blicken* var närvarande.

3.3 Urvalsförörande och tillvägagångssätt

Vi valde att utföra fallstudier på filmerna *Easy A*, *Juno* och *The first time*, vilka alla innehåller relationer, sex och sexualitet samt kvinnliga karaktärer i *high school*. Genom att utföra analyser på ovanstående filmer har vi kunnat få en inblick i hur porträtteringen och gestaltningen av sex och sexualitet ser ut i modern tid.

För att hitta filmer som innehöll ungdomar, sex, sexualitet och kvinnliga huvudkaraktärer skapade vi egna urvalskriterier. Vi använde vi oss av hemsidan IMDb. IMDb anser sig själva vara en av världens mest populära källor för filmer, TV och kändisbaserat innehåll (IMDb, 2016).

Kriterier för de filmer vi valde att analysera:

- **Kategoriserade som romantiska komedier**

Kategoriseringen utgick från IMDb (2016), där filmerna skulle vara kategoriserade som både *comedy* och *romance*. Kategorin romantisk komedi användes för att vi skulle kunna säkerställa att filmen dels var en komedi, men också innehöll kärlek och/eller sex. Vi valde att analysera just komedier

innehållandes romantik för att komedier ofta har en lättillgänglig utgångspunkt, där tittarna kan ta till sig innehållet på ett enkelt sätt utan att behöva ha tillgång till en djupare analys.

- **Minst sju stjärnor på IMDb**

Sju stjärnor visar att filmerna har blivit betygssatta till över medel, vilket i sin tur innebär att många har funnit dem bra och att detta sedan kan leda till att ännu fler människor ser dem. Detta kan då leda till att en större skara människor blir påverkade av filmens meddelande.

- **Producerad i USA**

Vi valde att granska filmer från USA, då filmer från USA i stor utsträckning når ut till en bred publik. Då filmer kan bidra till ungdomars identitetsskapande, ansåg vi att det är relevant att undersöka filmer som når ut till många, vilket engelskspråkiga filmer från USA gör i större utsträckning än exempelvis svenska filmer.

- **Filmen skulle handla om tonåringar**

För att kunna se hur filmer porträtterar tonåringar och dess sexualitet och på så sätt ta reda på hur filmer kan påverka tonåringar att forma sin identitet, valde vi att titta på filmer där huvudkaraktärerna var tonåringar.

- **Minst en av huvudkaraktärerna skulle vara en kvinna**

Filmerna skulle ha minst en kvinnlig huvudkaraktär, då vi riktade in oss på att undersöka vilka meddelanden som sändes ut om den kvinnliga sexualiteten och kroppen.

- **Filmen skulle innehålla sex på något sätt**

För att säkerställa att filmerna vi valde att analysera innehöll sex på något sätt, tittade vi i förhand på filmernas trailers. Om en trailer innehöll ord eller handlingar rörande ungdomar och sex och/eller sexualitet innebar det att filmen kunde analyseras utifrån våra variabler.

- **Filmen skulle vara släppt år 2005 eller senare**

I och med att vi ville bidra med aktuell forskning för hur vår samtid behandlar temat ungdomar och sexualitet valde vi filmer från och med året 2005.

Filmerna *Easy A* (2010), *Juno* (2007), *The first time* (2012) uppfyllde våra urvalskriterier, vilket resulterade i att de blev våra analysobjekt. Dessa filmer köpte vi sedan genom iTunes Store.

Med stöd från våra kodfrågor analyserade vi filmerna och skrev ner de dialoger som var användbara. Vi insåg att vi tidsmässigt endast skulle hinna granska karaktärernas dialoger och dess tillhörande miljö, med undantag för variabeln objektifiering där vi i vissa scener kunde utläsa objektifiering ur karaktärernas handlande eller ur hur filmen porträtterade karaktärerna. När vi hade skrivit ner data från de tre filmerna diskuterade vi empirin för att därefter gemensamt skriva empiri- och analyskapitlet. Dialogerna, och i vissa fall kroppsspråk och filmfoto, kopplades sedan till de teorier vi har presenterat i teorikapitlet. För att tydligt strukturera empirin och analysen kategoriserade vi variablerna i olika teman. Variabeln informell sexualundervisning blev exempelvis ett tema och variabeln *slut shaming* blev ett annat. Genom analyserna kunde vi få en ökad förståelse för hur ungdomars sexualitet gestaltas i de romantiska komedifilmerna *Easy A* (2010), *Juno* (2007) och *The first time* (2012). Vår empiri och analys förklaras därefter ytterligare i vårt diskussionskapitel då vi besvarar vår frågeställning.

3.4 Metodreflektion

Vi anser att genomförandet av fallstudierna har gett oss möjligheten att göra djupa, ingående analyser för hur kvinnors sexualitet porträtteras i romantiska komedifilmer. I och med att vi har varit intresserade av att granska *hur* gestaltningen ser ut, bedömde vi att fallstudier var den mest lämpliga metoden för detta ändamål. Vi har tidsmässigt endast haft potential till att djupgående analysera tre stycken filmer. Dock har vår avsikt varit att få en god kunskap i hur porträttering ser ut och inte att synliggöra bredden av hur många filmer som porträtterar kvinnliga tonåringar och deras sexualitet.

3.4.1 Reflektion kring urval

Vi valde att utföra våra egna urvalskriterier som säkerställde att vi skulle kunna hitta material som konkret behandlade temat ungdomar och sexualitet, vilket innebär att vi har tillämpat ett strategiskt urval. Vi ställdes därmed inför avgörandet att välja ut filmer som behandlade problematiken som vi avsåg att undersöka samtidigt som vi ville undvika att utgå ifrån allt för subjektiva antaganden om filmernas handling. Vi är medvetna om att det skulle kunna uppstå konsekvenser av att inte tillämpa ett slumpmässigt urval, och att detta skulle kunna ge uppsatsen sämre trovärdighet.

3.5 Validitet och reliabilitet

I och med att vi har utformat ett tydligt kodschema utifrån variablerna informell sexualundervisning, *slut shaming*, *victim blaming* samt *hora/madonna-komplexet* och objektivisering (vilka även är våra underfrågor) har vi kunnat svara på vår frågeställning. Vi anser därmed att vår undersökning håller i validitet, då vi mäter och kan besvara det som vi har avsett att mäta. Genom att vi även tydligt har beskrivit hur vi har gått till väga med vår undersökning anser vi att vår uppsats har god tillförlitlighet, *reliabilitet*, då vi är transparenta med hur vi har samlat in och bearbetat vårt material.

3.6 Reproducerbarhet

Då vi har utvecklat tydliga urvalskriterier anser vi att urvalet är reproducerbart. Vi har utformat våra variabler utifrån vårt teorikapitel, vilket betyder att forskare kommer att kunna använda vår uppsats som en manual och därmed ha lättare för att förstå den teori som vi bygger våra resonemang på. Det som alternativt skulle kunna försvåra reproducerbarheten är att vi, i och med att vi har utfört fallstudier, i slutändan har utformat analyser utifrån våra egna tolkningar av undersökningsmaterialet. Även om vi har utgått från tidigare litteratur och sammanställt kodscheman från vad tidigare teorier har berättat om ämnet, har vi urskilt mönster och tendenser i filmerna som bygger på våra egna antaganden om när informell sexualundervisning, *slut shaming*, *victim blaming*, *hora/madonna-komplexet* och objektivisering utspelas i filmerna. Detta innebär således att andra forskare som gör om vår undersökning kan få ett annorlunda resultat än vad vi har fått. Vi är medvetna om att andra forskare eventuellt skulle kunna koda fler eller andra scener än vad vi har kodat och att det på så sätt skulle kunna påverka undersökningens resultat. Vi anser dock att vi har varit tydliga med vårt tillvägagångssätt i utförandet av den här undersökningen.

3.7 Forskningsetisk diskussion

Eftersom vi har granskat och analyserat filmer har vi inte behandlat eller tagit del av känsligt och/eller personligt material. Enligt författarna Ekegrens och Hinnfors (2012) resonemang kring forskningsetik, behöver offentliga personer inte samma utsträckning av anonymitet som privatpersoner kan tänkas att behöva. Vi har därmed inte behövt att ta hänsyn till anonymitet eller konfidentialitet när vi sammanställde vår empiri. Vi har således förutsatt att skådespelarna till filmerna är offentliga personer samt att det är underförstått att skådespelarna är karaktärer som spelar teater, då det inte är deras

personliga åsikter och/eller handlingar som vi har granskat. Vi säkerställer även att det är vi själva som har genomfört undersökningen och att vi inte har kopierat vårt resultat.

4 Empiri och analys

I följande kapitel presenteras vår empiri från filmerna *Easy A* (2010), *Juno* (2007) och *The first time* (2012) i löpande textform. Vi presenterar även utdrag från filmdialogerna för att exemplifiera när vi anser att våra variabler framkommer extra tydligt. Tillhörande empiri följer analys av materialet, då vi återkopplar till vår teori. För att organisera kapitlet har vi valt att dela upp empirin och analysen i fem kategorier, utefter våra underfrågor, vilka är följande: informell sexualundervisning, *slut shaming*, *victim blaming*, *hora/madonna-komplexet* samt objektifiering. För att läsaren ska få en bättre förståelse kring filmerna har vi valt att presentera en kort sammanfattning om filmernas handling.

4.1 Filmbeskrivning

Följande kommer en kort förklaring om filmernas handling.

4.1.1 Easy A

Filmen *Easy A* handlar om karaktären Olive som får ett rykte om sig att vara skolans slampa. Olive försöker att hantera ryktena på ett säreget sätt men inser därefter att det skadar hennes psyke, när ryktena eskalerar och människor vänder sig emot henne. (*Easy A*, 2010)

4.1.2 Juno

Filmen *Juno* handlar om karaktären Juno som blir gravid med sin bästa kompis Bleeker. Juno bestämmer sig för att adoptera bort sitt barn och tittaren får följa hennes historia genom graviditeten. (*Juno*, 2007)

4.1.3 The first time

Filmen *The first time* handlar om de två tonåringarna Aubrey Miller och Dave Hodgman som finner intresse för varandra och sedan har sin sexdebut med varandra. Filmen redogör för vad det innebär att vara tonåring där sex är en central del. (*The first time*, 2012)

4.2 Informell sexualundervisning

I det här avsnittet beskriver vi och analyserar vår empiri till underfrågan: förekommer det någon slags informell sexualundervisning i filmerna och hur uttrycks den?

Det förekommer informell sexualundervisning genomgående i alla tre filmer; *Easy A* (2010), *Juno* (2007) och *The first time* (2012). Det mönster som vi har kunnat urskilja visar att filmkaraktärerna regelbundet blir påmind om att sex riskerar att medföra negativa konsekvenser, så som oönskade graviditeter och/eller könssjukdomar. Filmkaraktärerna blir, genom alla filmer och på olika sätt, påverkade av sin omgivnings kommentarer, tyckande och tänkande kring deras sexualitet och/eller sexuella aktiviteter, vilket vi anser sänder ut informell sexualundervisning till publiken.

I filmen *Easy A* (2010) förekommer det bland annat subtil informell sexualundervisning i filmens början. Det är huvudkaraktären Olive Penderghasts favoritlärare, Mr. Griffith, som konfronterar en av skolans elever när hen röker en cigarett. Mr. Griffiths konfrontation hörs i bakgrunden då Olive och hennes tjejkompis Rihannon tittar bort mot läraren, och vi får se att han tar elevens cigarett:

Mr. Griffith: *You know, these are bad for you. It leads to unwanted pregnancy, all sorts of things.* (Easy A, 2010)

Genom denna replik tolkar vi det som att filmen *Easy A* (2010) skickar ut ett meddelande till tittarna om att ett dåligt beteende (rökning) kan leda till ett annat dåligt beteende (sexuellt risktagande). Detta meddelande kan dock även tolkas som att filmskaparna vill påminna ungdomar om att skydda sig, för att inte råka ut för en oönskad graviditet, vilket tyder på en informell sexualundervisning. Som vi beskrev i vårt teorikapitel tar Askew (2007) upp problematiken om att sexualundervisning grundar sig i riskfaktorer så som smittbara sjukdomar och/eller oönskade graviditeter, då det kan hämma ungdomars vilja att våga vara sexuellt utåtående och finna sitt sexuella jag. Vi tolkar det därmed som att det kan finnas en risk i att sända ut den här typen av meddelande till unga tittare. Författaren Bolander (2009) beskriver också hur filmer kan bidra till sexualundervisning för ungdomar, som informell källa, vilket filmen *Easy A* (2010) i det här fallet kan göra då denna typen av kommentar yttras med en negativ betoning.

Trots att karaktärerna i filmerna talar mycket om sexuellt risktagande, porträtteras huvudkaraktärerna som starka rollfigurer, då de på olika sätt försöker att undvika de negativa synpunkterna som riktas mot deras sexualitet, sexuella begär och/eller sexuella

beteende. De budskap filmerna sänder ut kring sex kan därmed bli till informell sexualundervisning för publiken, vilket kan påverka publiken till att fokusera mycket på risktagandet kring sex. Dock har vi funnit scener i filmerna där huvudkaraktärerna försöker att gå emot detta.

Detta går bland annat att skådas i filmen *Juno* (2007) där Juno blir gravid efter sin sexdebut med sin bästa kompis Paulie Bleeker. Juno får därefter utstå kommentarer från sin omgivning kring hur hon ska gå till väga med sin graviditet, om hon ska föda och behålla barnet, föda och adoptera eller abortera. Efter att hon har fått reda på att hon är gravid berättar hon det för Bleeker med en till synes avslappnad attityd:

Juno: I'm pregnant.

Bleeker: What should we do... about...?

Juno: Well, you know, I was just, I was thinking I'd just nip it in the bud before it gets worse. Because they were talking about, in health class, how pregnancy, it can often lead to an infant. [...]

Juno: Well, I'm sorry I had sex with you. I know it wasn't, like, your idea.

Bleeker: Whose idea was it? (Juno, 2007)

Teorin av Bolander (2009) visar att killar i bredare utsträckning beskrivs och gestaltas som initiativtagande och sexuellt drivna, medan flickor vanligtvis framställs som romantiska och passiva. I det här exemplet kan vi dock utläsa att det var Juno som tog initiativet till samlaget mellan henne och karaktären Bleeker. Samtidigt ges flickor dock ibland skulden för att lura pojkar till sexuella förbindelser (Bolander, 2009). Filmen *Juno* (2007) går att se som en slags informell sexuell undervisning, precis som Bolander (2009) beskriver, då det gestaltar en ung kvinna som har blivit ofrivilligt gravid efter sin sexdebut. Författaren Askew (2007) skriver att sexualundervisning i USA ofta riktar in sig på att handla om risktagandet kring sex, vilket kan leda till att unga kvinnors sexualitet och sexlust hämmas. *Juno* (2007) kan ses som ett exempel på detta, då filmen presenterar en oönskad graviditet trots att sexakten inte var menad att leda till en graviditet.

Ett annat exempel på när informell sexualundervisning förekommer i filmen *Juno* (2007) är i slutet av filmen då Juno har adopterat bort sitt och Bleekers barn. Juno har insett att hon har mer än vänskapliga känslor för Bleeker och tittaren får veta att de nu är i ett förhållande:

Juno: As boyfriends go, Paulie Bleeker is totally boss. He is the cheese to my macaroni. I know people are supposed to fall in love before they reproduce, but, I guess normalcy's not really our style. (Juno, 2007)

Denna replik kan tolkas som att karaktären Juno följer sin egen väg gällande sina känslor för Bleeker och för den graviditet och adoption som hon har genomfört, oavsett vad hennes omgivning har för åsikter kring hennes beslut. Precis som författaren Pearce (2006) skriver, bör inte populärkultur avvisas som endast underhållning.

Huvudkaraktären Juno gestaltas som en person som avviker från normen, då hennes förhållande till Bleeker inte har sett ut som de flesta förhållanden bör se ut enligt samhällsnormen. Författarna Bogt et al. (2010) beskriver att medier med innehåll riktat till ungdomar kan sända ut specifika meddelanden om hur det är att vara/bli kär, om relationer och/eller om sexuella upplevelser, och att detta i förlängningen kan leda till att medieutbudet upprätthåller stereotypa gestaltningar. Men här tolkar vi det som att filmskaparna vill poängtera att ett förhållande inte behöver vara normativt för att vara bra.

Vi har kunnat urskilja att de kvinnliga huvudkaraktärerna försöker att gå sin egen väg och ta egna beslut, trots att de blir kritiserade för att ta felaktiga sådana. Ett exempel på detta är i filmen *The first time* (2012) där karaktären Aubrey Miller har en diskussion med sin nya vän Dave Hodgman om att hon inom snar framtid planerar att ha sin sexdebut med sin pojkvän Ronny:

Dave: Yeah. You can't lose your virginity to him.

[...]

Aubrey: You know, it's not some beautiful thing. It's not some treasure that I have to guard until I find the one, or the right person. Because there is no right person. There's just some dude. Okay? And it happens, and it's a little gnarly and kind of uncomfortable but one day, one day it's gonna be terrific. It's gonna

be like crazy porno-sex terrific. So I just gotta get from here to there safely and on my own terms. And I know that Ronny is safe because I have my own copy of his test results. So would you please, please, please just tell me why I can't go and get it over with? (The first time, 2012).

Här går det att utläsa att karaktären Aubrey betonar hur viktigt det är att ha säkert sex, vilket kan kopplas till Askew (2007) som tar upp att sexualundervisningen ofta handlar om riskerna. Vi tolkar det som att denna dialog indikerar på informell sexualundervisning då karaktärerna visar medvetenhet om de bör ha skyddat sex samtidigt som de har tydliga tankar kring hur sex bör samt inte bör gå till. Det går också att utläsa hur Aubrey är säker på att samlaget ska ske på hennes villkor, vilket kan tyda på en trygghet i sig själv, vilket Edgardh (1992) beskriver kan bero på den miljö ungdomar befinner sig i och växer upp i. Edgardh (1992) skriver dock om hur ungdomar kan skapa en viss uppfattning av sex av det medieutbud som finns idag, så som i pornografiska filmer. Att Aubrey har gjort detta går att utläsa ur dialogen, då hon refererar till att sex i framtiden kommer att bli lika bra som pornografiskt sex. Som Bolander (2009) nämner kan även pornografiska filmer fungera som informell sexualundervisning för ungdomar.

Följande exempel visar hur den kvinnliga karaktären, Aubrey, pratar med Dave om huruvida de bör ha sin sexdebut med varandra eller om de bör vänta. Aubrey är inte längre tillsammans med sin pojkvän Ronny eftersom hon har insett att han inte är den rätte för henne. Aubrey planerar därmed att ha sin sexdebut med Dave. Dock tvekar de, då de antar att vuxna kommer att anklaga dem för att ha för många hormoner i sina kroppar vilket påverkar dem att ta hastiga och ogenomtänkta beslut:

Aubrey: Those people who are like "Ah, those teenagers with their raging hormones. They can't control themselves." It's like, come on, people. Yes, we can control ourselves. It's such bullshit. We are not bunnies. (The first time, 2012)

Som Elgán (1997) skriver har den fria sexualiteten länge varit tabubelagd och sex har präglats av att endast ske under de förhållanden som samtiden har ansett varit rätt. Det går att koppla exemplet ovan med tabun som Elgán (1997) redogör för, då Aubrey

nämner att hon och karaktären Dave borde ta det lugnt för att de inte vill upprätthålla bilden av att tonåringar är okontrollerbara. Det är Aubrey som inleder resonemanget kring att samhället eventuellt kommer att kritisera henne och Dave för att ha sex med varandra. Detta går att tolka som att Aubrey känner sig skyldig till att ta ansvar för sexdebuten och att inte hänge sig till sina känslor och sin lust.

Vi tolkar det som att filmskaparna använder sig av *gestaltningsteorin* (Cacciatore, Scheufele & Iyengar, 2016) på ett återkommande sätt genom de tre filmerna. Vi tolkar det som att *gestaltningsteorin* förekommer då filmskaparna porträtterar och ramar in meddelanden om unga kvinnor som vill uttrycka sin sexualitet och sin sexuella längtan, men hindras från detta genom att de ständigt påminns om olika risker i samband med att de är sexuellt aktiva.

4.3 Slut shaming

I det här avsnittet beskriver vi och analyserar vår empiri till underfrågan: utsätts de kvinnliga karaktärerna för *slut shaming* och på vilket sätt visar detta sig?

Vi har funnit mönster i alla tre filmer på att filmernas huvudkaraktärer på olika sätt utsätts för *slut shaming*. Huvudkaraktärerna straffas när de på något sätt har varit sexuellt aktiva, bland annat genom kommentarer, både från sig själva och från sin omgivning. De kritiserar för sin uppfattade sexuella tillgänglighet, sitt beteende eller sin sexuella bakgrund. Gemensamt för vissa huvudkaraktärer är dock att de till stor del gestaltas med starka personligheter med stor integritet. Huvudkaraktärerna Olive i *Easy A* (2010) och Juno i *Juno* (2007) försöker exempelvis att undvika att bli påverkade av deras omgivnings åsikter trots att de regelbundet, på ett eller annat sätt, tvingas att utstå kritik när de har varit sexuellt aktiva.

Karaktären Olive i filmen *Easy A* (2010) är en stark individ som försöker att hålla huvudet högt, trots att hon blir kategoriserad som slampa av skolans elever. Hon får utstå *slut shaming*, efter att ett ryktet sprids om att hon har haft sin sexdebut. Karaktären Olive har ljutit ihop en historia för sin bästa kompis Rhiannon om att hon har haft sin sexdebut med en kille på sin brors högskola och Rhiannon insisterar på att Olive ska berätta för henne. Olive berättar:

Olive: Fine! We did it.

Rhiannon: Yes! Finally. Now you're a super slut like me.

Olive: I dont think letting Peter Hedlund motorboat you behind a Bed Bath & Beyond really makes you a super slut. (Easy A, 2010)

Kommentaren om att vara en *super slut*, uttalad av karaktären Rhiannon, kan kopplas till *slut shaming*, där en tjej som är sexuellt aktiv på en gång blir kategoriserad som en slampa (Webb, 2015). Med stöd från teorin går det att tolka att denna dialog konnoterar att det är någonting negativt med att vara en slampa, men att karaktärerna tar makten över ordet och innebörden för att vända det till sin egen fördel. Detta går att kopplas till så kallade *slut walks*, som Ringrose och Renold (2012) beskriver, där ordet slampa blir något att fira. Det går även att tolka att konversationen mellan Olive och Rhiannon visar på normer och värderingar om vad en slampa är för någonting, samt vad det är som krävs för att vara och/eller bete sig som en slampa. Detta visar att det förekommer etablerade tankar kring vad det innebär att vara en slampa och det går att tolka det som att filmskaparna ramar in detta meddelande med antydning om att även publiken har förutfattade meningar kring vad slampigt beteende innebär (Van Gorp & Vercruyssen, 2012).

Vi har även märkt av mönster på att de kvinnliga huvudkaraktärerna i filmerna tvingas att förhålla sig till informella regler för hur de ska bete sig för att inte bli utsatta för *slut shaming*. Filmerna gestaltar att huvudkaraktärerna regelbundet påminns av sin omgivning när de har betett sig på ett normativt felaktigt sätt.

Filmen *Easy A* (2010) redogör för detta med ett tydligt exempel då karaktären Olive har iscensatt en falsk sexscen med sin kompis Brandon. Brandon är en elev på skolan som får utstå hat för att han antas vara homosexuell och därför vill han ha Olives hjälp att dementera det ryktet. Ett nytt rykte börjar cirkulera bland skolans elever, vilket skvallrar om att Olive har haft sex med Brandon. Olives kompis Rhiannon konfronterar Olive samma kväll:

Rhiannon: Just because you lost your virginity doesn't mean you can go around throwing your cat at everybody!

Olive: I'm not throwing my cat at everybody.

[...]

Rhiannon: You know, you're starting to get a reputation.

Olive: And you're coming off as a little pious. You're kind of pissing me of a little more than usual.

Rhiannon: I'm sorry, if I think it's a best friend's duty to let her know that everyone, and I do mean everyone, is calling her a dirty skank.

Olive: Well, do you think I'm a dirty skank?

Rhiannon: You know, I didn't wanna believe it, but I guess it's true. That is your identifier. (Easy A, 2010)

I den här konversationen går det att utläsa *slut shaming* på ett tydligt sätt. Karaktären Rhiannon påpekar att Olive börjar få ett rykte om sig för att vara sexuellt aktiv samtidigt som hon konstaterar att Olive inte kan ha sex på ett fritt sätt, vilket det enligt ryktet verkar som att Olive har. Rhiannon skuldbelägger därmed Olive för att ha sex på sina egna villkor, något som går emot samhällsnormen om att sex bör ske under striktare och rätt sorts förhållanden. Ovanstående dialog stödjer därmed teorin om *slut shaming*, där en kvinna blir skammad för sitt sexuella beteende och sin sexuella tillgänglighet. (Webb, 2015). Det går att koppla det till att det existerar informella regler kring under vilka omständigheter som en kvinna tillåts att ha sex och att dessa regler är vedertagna för såväl filmkaraktärerna som för publiken.

Efter att ryktet om Olive och Brandon har spridit sig på skolan, blir Olive frågad av karaktären Evan om hon kan göra samma sak för honom, då han vet om att Olive och Brandon inte hade sex på riktigt utan att de ljög ihop händelsen genom en iscensatt sexakt. Evan säger att han kan betala Olive för hon ska göra samma sak för honom. Olive säger nej och börjar gå därifrån:

Evan: I don't need your permission, you know.

Olive: What?

Evan: I mean, at the rate you're going, I just don't see how people won't believe it. [...]

Olive: You are repugnant.

Evan: Oh, duh, that's the problem.

Evan tittar ner på sin kropp och verkar mena att hans kropp gör honom motbjudande och att tjejer därför inte vill gå på dejt med honom. Han verkar sedan ångra sig och säger:

Never mind. I'm sorry I asked. [...] I knew it wouldn't work. I'm just a fat piece of shit. When will high school end already?

[...]

Olive: We did not have sex, okay? I let you fondle my chest, and it was a glorious moment for you, unmatched by anything you've experienced, including cake. Got it? (Easy A, 2010)

Vår analys av att Evan säger att han på egen hand kan sprida ut ett rykte om att han och Olive har gjort något sexuellt går att koppla till *slut shaming*. En ytterlighet av *slut shaming* är så kallad hämndporr på Internet, där nakna bilder sprids på offret av en före detta romantisk eller sexuell partner utan offrets samtycke (Webb, 2015). Här handlar det istället om att sprida ut ett rykte utan samtycke, för att Evan vill förbättra sin egen sociala status. Evan påstår dessutom att andra kommer att tro på honom på grund av Olives sexuella tillgänglighet och beteende, vilket också är *slut shaming*. (Webb, 2015) Att Evan anser sig själv vara motbjudande går att koppla till det Edgardh (1992) skriver om hur ungdomars sexualitet påverkas av den miljö de befinner sig i. Hon menar att medieutbudet bidrar till att skapa meddelanden som handlar om sex, i exempelvis dagspress, veckotidningar och pornografiska filmer. Sociala faktorer som normer och värderingar har också en avgörande roll för hur en ungdoms sexualitet utvecklas. (Edgardh, 1992)

Filmerna ramar in och sänder ut ett meddelande om att ett slampigt beteende är något som är införstått hos publiken, utan att det egentligen sätts några konkreta ramar för vad slampigt beteende allmänt innebär. Det finns snarare olika ramar för slampigt beteende i olika situationer, men detta kan vara svårt att definiera på förhand. I en scen i filmen *Juno* (2007) där Junos pappa Mac ger kärleksråd till sin dotter, kan vi utläsa en definition av *slut shaming*:

Mac: Are you having boy trouble, 'cause I gotta be honest; I don't really much approve of you dating in your condition. That's... that's kind of messed up.

Juno: No, dad, it's not...

Mac: I mean, that's pretty skanky. Isn't that what you girls call it?

Skanky? Skeevey? (Juno, 2007)

Den här dialogen går att koppla till att Junos pappa utövas *slut shaming* (Webb, 2015) då han anser att Juno inte bör inleda ett förhållande i sitt tillstånd (under sin graviditet). Han beskriver det som att det skulle vara *skanky* (slampigt beteende). Karaktären Juno blir därmed skammad för sin sexuella bakgrund och sitt eventuella sökande efter en relation trots att hon är med barn.

En annan scen där ordet slampa används och därigenom när *slut shaming* uppstår är när karaktären Aubrey från filmen *The first time* (2012) tittar in i sin egen spegelbild och tyst men bestämt säger ordet *slut* (slampa) till sig själv. Aubrey skammar därigenom sig själv efter att ha haft sin sexdebut, vilket kan tolkas som att hon anser att hon inte hade sex under rätt omständigheter och således förtjänar att bli utsatt för *slut shaming* (Webb, 2015).

4.4 Victim blaming

I det här avsnittet beskriver vi och analyserar vår empiri till underfrågan: sker *victim blaming* och hur ter det sig i så fall?

Vår empiri visar att *victim blaming* inte är lika vanligt förekommande i filmerna som resterande variabler. Vi har enbart hittat två tillfällen då *victim blaming* förekommer, vilket i båda tillfällena är i filmen *Easy A* (2010). Det tar sig bland annat uttryck i en scen där Olive, tillsammans med sina klasskamrater, har fått i uppgift att läsa boken *The scarlett Letter*. Boken handlar om Hester Prynne, en ung kvinna på 1600-talet som hade en affär med en gift man och som därigenom blev tvungen att bära ett rött A runt halsen för ordet *adulterer*, vilket betyder äktenskapsbrytare på svenska. En klasskamrat till Olive, Nina, uttrycker följande åsikter om Hester Prynne i ett samtal med läraren Mr. Griffith:

Nina: I think Hester Prynne was, excuse my language, a skank.

Mr. Griffith: A skank? So you don't think she was a victim at all?

Nina: Why should I? She brought it on herself.

*Nina vänder sig sedan till Olive och säger: Perhaps you should
embroider a red A on your wardrobe, you abominable tramp.*
(Easy A, 2010)

I den här konversationen, där filmkaraktärerna diskuterar boken *The Scarlet Letter*, går det att utläsa fenomenet *victim blaming* (Ringrose & Renold, 2012). Det sker i och med att Nina dels beskriver bokens karaktär som en slampa för att hon har haft sex med en gift man och dels att karaktären får skylla sig själv efter att ha blivit dömd av befolkningen, då hon enligt Nina själv var den som satte sig i situationen. Nina kopplar det även till att Olive förtjänar samma slags bestraffning för att hon har haft sex, genom att dels påstå att hon också bör bära ett rött A på sin klädsel, dels genom att kalla henne för slampa. *Victim blaming*, som Ringrose och Renold (2012) beskriver, handlar om att skuldbelägga offret, vilket Nina gör i exemplet ovan. Det går återigen att tolka det som att det är införstått att det existerar normer och regler kring hur en kvinna ska bete sig sexuellt och att hon förtjänar att bli straffad ifall hon bryter de oskrivna reglerna.

I den andra scenen i *Easy A* (2010) där *victim blaming* förekommer har Olive bestämt sig för att gå på en dejt tillsammans med eleven Anson. Det har etablerats ett starkt rykte i deras skola om att Olive har sex med många olika människor, ofta mot betalning. Det som egentligen har skett är att Olive tar betalt för att medverka i lögner kring att hon har sex med många olika människor, för att förbättra dessa människors sociala ställning. Anson har hört talas om ryktena men inte om sanningen bakom Olives lögner. Anson börjar kyssa Olive när deras dejt är över, men Olive proteseterar då hon endast är bekväm med att sprida ut rykten och lögner och inte att göra någonting fysiskt i verkligheten. Anson envisas trots Olives invändningar:

Anson: I've got something for you. Two hundred dollars to The Home Depot.

Olive: I didn't realize this was a...

[...]

Olive: So, what did we do on this date?

Anson: Whatever 200 bucks get me.

Han böjer sig fram och kysser henne men hon ryggar tillbaka och trycker undan honom.

Olive: That's not really how it works.

[...]

Olive: Stop. — I'm not really having sex with people for money. I'm saying I'm having sex for money, but I'm not having sex with people for money.

[...] *God. Asshole.*

Anson: What are you doing? I paid you.

Olive slänger presentkortet på honom och säger: Now you didn't. (Easy A, 2010)

Här går det att utläsa att karaktären Anson utövar *victim blaming* (Ringrose & Renold, 2012) mot Olive, där han utövar sin manliga sexuella aggression och anser sig ha rätt till Olives kropp dels för att han har betalat henne och dels för att han tror att det är så det har gått till med de andra. Scenen visar hur den manliga sexualiteten grundar sig i en okontrollerbar kraft av sexuellt lust, som Ringrose och Renold (2012) beskriver, då Anson inte accepterar att Olive säger nej och knuffar undan honom.

4.5 Hora/madonna-komplexet

I det här avsnittet beskriver vi och analyserar vår empiri till underfrågan: delas kvinnliga karaktärer upp i hora/madonna och på vilket sätt blir detta tydligt?

Hora/madonna-komplexet förekommer i alla tre filmer. Gemensamt för filmerna är att de kvinnliga huvudkaraktärerna blir placerade i olika fack utefter sitt sexuella beteende. Vi kan urskilja ett mönster i att *hora/madonna-komplexet*, liksom *slut shaming*, uppkommer genom att karaktärerna ofta blir skammade och kritiserade för sin sexualitet oavsett om de är pryda (*madonnor*) eller sexuellt aktiva (*horor*). Från filmerna går det att urskilja att alla karaktärer verkar vara medvetna om att *hora/madonna-komplexet* existerar, trots att de inte öppet och/eller medvetet reflekterar kring det. Karaktärerna återkommer dock till att placera både varandra och sig själva i facken *hora* och *madonna*. Detta kan skådas i bland annat filmen *The first time* (2012) när karaktären Aubrey pratar om kärlek med karaktären Dave. De diskuterar kärlek och sexualitet samt vilka de skulle vilja ha sex med och vilka de vill bli tillsammans med:

Aubrey: You wanna have sex with Jane?

Dave: I guess, yeah. But I don't like to fantasize about, um... I fantasize about holding her hand and kissing in the rain. You know, all that cheesy, tired romantic shit that you're such a fan of. And I fantasize about having sex with Casey Flynn.

[...] Jane's the girl that you want to be your girlfriend.

Aubrey: The virgin and the skank. Tale as old as time. (The first time, 2012)

Här går det att utläsa ett tydligt exempel på *hora/madonna-komplexet* (Conrad, 2006), där karaktären Dave beskriver Jane som en tjej som han vill ha ett förhållande med, medan Casey endast är en person som han vill ha sex med. Aubrey definierar tjejerna som *the virgin and the skank*, vilket har samma innebörd som horan och madonnan. Dialogen antyder att *hora/madonna-komplexet* är något som är djupt införstått hos karaktärerna, att det är något som är vedertaget. Det går även att tolka att filmskaparna ger riktlinjer för vilken tjej som anses vara den bra tjejen (madonnan) som är någon att åtrå och längta efter, samt den mindre betydelsefulla tjejen (horan) som endast åtrås för sexuella begär.

Huvudkaraktärerna blir i stor utsträckning utsatta för kommentarer/åsikter kring sitt existerande/icke-existerande sexuella beteende och det verkar, vad vi kan urskilja, som att karaktärerna själva lägger in värderingar kring hur de skådar sin egen sexualitet. Ett tydligt exempel på när *hora/madonna-komplexet* uppstår är i filmen *Easy A* (2010), när huvudkaraktären Olive berättar för sin vän Rhiannon att hon har haft sin sexdebut, trots att hon egentligen ljuger. Rhiannon är övertygad om att Olive har haft sex och hon insisterar på att Olive erkänner det för henne:

Rhiannon: You liar, you totally lost your V-card to him!

Olive: No, I didn't.

Rhiannon: Yes, you did. Tell me everything.

Olive: Rhi, I'm not that kind of girl. (Easy A, 2010)

I den här scenen går det att utläsa ett *hora/madonna-komplexet* (Conrad, 2006).

Filmskaparna sänder bland annat ut budskapet om att huvudkaraktären Olive inte är den

typen av tjej som hänför sig till vem som helst, hur som helst. Olive's replik "I'm not that kind of girl" antyder även att det ses som något dåligt att ha sin sexdebut med en relativt främmande person. Analysen av detta tyder på att Olive lägger in värderingar och karaktärsdrag i vad det innebär att vara en person som har sex med relativt okända människor. Det går därmed att tolka det som att huvudkaraktären placerar sig själv i ett madonna-fack och att hon påverkas av *hora/madonna-komplexet*.

Direkt efter att Olive har erkänt för Rhiannon att hon har haft sin sexdebut presenteras tittarna för karaktären Marianne Bryant. Marianne är en kristen tjej som har starka negativa åsikter kring sex som inte sker på det normativt rätta sättet. Marianne har hört Olives och Rhiannons samtal kring att Olive har haft sin sexdebut och hon tittar på dem med en dömande blick varpå Rhiannon frågar:

Rhiannon: What the hell are you looking at Sister Christian?

Marianne Bryant: Just a couple of admitted whores. (Easy A, 2010)

Här presenterar filmen *Easy A* (2010) återigen ett *hora/madonna-komplex* (Conrad, 2006), genom att de framställer karaktären Marianne Bryant som en ren, pryd och god tjej som anklagar människor för sin sexuella drivkraft. Filmen reproducerar normen om att tjejer kan delas upp i bra och dåliga tjejer; horor och madonnor, då de framställer Marianne som en bra tjej (madonna) medan Olive och Rihannon porträtteras som dåliga tjejer (horor). Återigen tillämpar karaktärerna olika värderingar i vad det är/innebär att vara en hora eller en madonna, även om stämpeln (komplexet) inte beskriver deras egentliga personlighet eller identitet.

När Olive har spridit ut lögnen om sig själv om att ha haft sex börjar hon att klä sig mer och mer utmanande. På en kvarsittning efter skolan samtalar Olive och karaktären Brandon, då Brandon plötsligt frågar Olive om hennes nya kläder och hennes nya stil:

Brandon: So, what's with your new look? Very whore couture.

Olive: Oh, haven't you heard? I'm the new school slut. (Easy A, 2010)

Här framställs Olive återigen som horan i filmen, gentemot madonnan, när Brandon kommenterar hennes klädsel (Conrad, 2006). Det går att tolka det som att Brandon

lägger värderingar i Olives kläder då han läser in signaler i att kläderna är så kallat *whore couture*, vilket är ett återkommande drag då flertalet av karaktärerna antyder att horan och madonnan bör agera, se ut och uppträda på ett visst sätt. När Olive svarar på kommentaren om sin klädsel menar hon att hon är skolans nya slampa. Vi tolkar det som att hon vill äga ordet slampa och därigenom äga sin egen sexualitet. Detta går även att koppla till vårt teorikapitel, där vi skriver om *slut walks*, där ordet *slut* blir något att fira och inte att skamma (Ringrose & Renold, 2012).

De tre filmernas huvudkaraktärer försöker att äga sin sexualitet i många situationer och därmed att skaka av sig tankarna om att vara en viss typ av tjej med en viss typ av standard. Även om de får utstå flertalet kommentarer och åsikter kring att de antingen är för reserverade kring sex eller för sexuellt utåtriktade, försöker de i många situationer att äga och stå upp för sina identiteter. Det går att urskilja ytterligare ett exempel på när en av karaktärerna försöker undvika att påverkas av *hora/madonna-komplexet*, trots att det drabbar henne. I filmen *Juno* (2007) blir karaktären Juno kritiserad av sin pappa för att ha haft sex och blivit ofrivilligt gravid:

Mac: Boy, I thought you were the kind of girl who knew when to say when.

Juno: I don't know what kind of girl I am. (Juno, 2007)

Denna dialog går att koppla till *hora/madonna-komplexet*, då Junos pappa Mac antyder att han inte trodde att Juno var den sortens tjej, vilket vi antar innebär den sortens tjej som har oskyddat sex, alternativt som har sex över huvud taget. Utifrån teorin går det att tolka som att Juno antas vara den dåliga typen av flickor (horor i *hora/madonna-komplexet*) som utövar sex på fel sett, under fel omständigheter (Conrad, 2006). Trots att hon blir dömd och kritiserad av sin pappa, svarar Juno att hon inte vet vilken typ av tjej som hon är eller känner sig som. Det går att tolka som att Juno avstår från att sätta sig själv i ett fack även om hon utsätts för *hora/madonna-komplexet*.

4.6 Objektivisering

I det här avsnittet beskriver vi och analyserar vår empiri till underfrågan: sker objektivisering i filmerna och hur uttrycks detta?

Vi har genom vår empiri funnit exempel på när både killar och tjejer blir objektifierade i filmerna, även om de kvinnliga karaktärerna tycks bli framställda som objekt i större utsträckning än vad de manliga karaktärerna blir.

Vi har hittat exempel på när kvinnliga karaktärer objektifierar manliga karaktärer i filmen *Easy A* (2010), då Olive och Rhiannon kommenterar karaktären Todds kropp under en skolmatch där Todd är skolans maskot. Todd hade tidigare varit en maskot i form av en så kallad *blue Devil*, där hans kropp varit blåmålad och han har gått omkring på idrottsarenan utan tröja. Skolan bytte ut sin maskot *blue devil*, mot den mer kroppsstäckande maskoten *woodchuck* (murmeldjur):

Rhiannon: I liked Todd much better when he was topless.

Olive: Yeah, but even dressed as a woodchuck, I still fantasize about him. (Easy A, 2010)

Här går det att finna uttryck för att Olive äger sin sexualitet då hon öppet berättar för sin bästa vän att hon fantiserar om Todd. Filmskaparna ger huvudkaraktären utrymme för att ha en sexualitet utan att bli bedömd eller kritiserad för det. Istället går det att tolka uttryck för att karaktärerna Olive och Rhiannon objektifierar Todd med blickar och kommentarer, vilka är sexualiserande då de bedömer hans kropp utan att ta hänsyn till hans personlighet. Precis som Franz et al. (2016) redogör för har medier tendens att använda sig av sexuell objektifiering. Detta exempel visar dock att det är kvinnor som objektifierar en man, vilket enligt vårt teorikapitel inte är lika vanligt förekommande. Det här kan tolkas som att filmen försöker bryta normen.

Ett annat exempel som går att urskilja från filmerna är då karaktären Juno från filmen *Juno* (2007) objektifierar Bleekers mamma. Juno beskriver Bleekers mamma för tittarna, men hon fokuserar på att skildra mammans utseende för att ge tittarna en yttlig förklaring till vem hon är:

Juno: Bleeker's mom was possibly attractive once. But now she looks like a hobbit. You know the fat one that was in The Goonies? (Juno, 2007)

Hirdman (2015) tar upp hur bilder på kvinnor som avser att underhålla och väcka uppseende kan kopplas till kroppsskamning, vilket vi utläser ur denna replik av Juno. Hon markerar att Bleekers mamma inte är attraktiv, utan att nämna något om hennes personlighet, vilket kan kopplas till sexuell objektifiering, där kvinnor lär sig att deras värde ligger i deras kropp och inte i deras personlighet eller intelligens (Franz et al., 2016). Det filmen gör här är att agera som en informationskälla till vad som är ett acceptabelt utseende, som Coleman (2008) skriver. Då Bleekers mamma inte längre är attraktiv enligt normen blir hon nedvärderad och jämförd med en *hobbit; the fat one*.

Precis som nämnt i tidigare avsnitt, försöker de kvinnliga huvudkaraktärerna att äga sin egen sexuella identitet oavsett om de får kritik för det eller inte. Inom kategorin för objektifiering går det att se att karaktärerna försöker vända objektifieringen till någonting positivt och därigenom återta rätten till att äga sin kropp. Ett exempel på detta går att utläsa från filmen *Easy A* (2010), där Olive och Rhiannon spenderar tid tillsammans på Olives bilhuv på en klippa med utsikt över staden. Karaktären Brandon ringer på Olives telefon. De pratar och Olive berättar att hon umgås med Rhiannon, varpå hon avbryts och svarar på en fråga som varken Rhiannon eller publiken hör:

Olive: You know Rhiannon. She's perpetually angry. She curses like a Somali sailor. Bi... Yeah. That's the one.

Rhiannon: Bi...? Bi...? What's bi...? I wanna know what bi... is. [...]

Olive (till Brandon i telefonen): Bye.

Rhiannon: Bi...? What is bi...? Bedazzling personality? Beautiful, beautiful soul?

Olive: Big tits.

Rhiannon: That's my identifier? Yes! [...] Heck, yeah! Woho, big tits!

(Easy A, 2010)

Genom att få kännedom om att Rhiannon är känd som "big tits" går det att tolka att hennes person blir reducerad till ett objekt. Detta blir extra tydligt av att Rhiannon frågar om, och tror att, Brandon säger något om hennes personlighet. Kroppsutvärdering är en av de vanligaste formerna av sexuell objektifiering, där beskådaren använder sig av inspekterande blickar och ofta kommentarer om den kropp som beskådas (Franz et al., 2016) Rhiannon blir dock glad av detta signalement, vilket kan tolkas som att

karaktären vill äga sin egen sexualitet och vänder objektifieringen till något positivt. I vårt teorikapitel har vi tagit upp hur Coleman (2008) beskriver att medier kan agera som en guide för tonårstjejer, där medierna visar vad som är ett acceptabelt utseende. När filmskaparna väljer att Rhiannon blir glad för sitt signalement om stora bröst, kan detta tolkas som att stora bröst är ett utseende att stäva efter och som ingår i normen. På så sätt agerar *Easy A* (2010) som en guide för unga tjejer kring utseende.

Ovanstående exempel visar att karaktärerna försöker vända objektifieringen till något positivt. Även om avsikten är god, då de försöker ta tillbaka äganderätten till sin egen kropp, resulterar det i att karaktärerna börjar att objektifiera sig själva. Vi har funnit ett ytterligare exempel på det här från en scen där karaktären Olive medger för tittarna att hon njuter av ryktesspridningen kring hennes sexdebut, då det sätter hennes namn på kartan bland eleverna på skolan:

Olive: That's the beauty of being a girl in high school. People hear you had sex once, and bam, you're a bimbo. I really didn't mean for the lie to put me on the map, but I gotta admit, I kind of liked being on the map. (Easy A, 2010)

Genom den här repliken går det att se hur karaktären Olive njuter av uppmärksamheten som hon får av ryktet. Det går att återfinna detta fenomen i vårt teorikapitlet då författarna Franz et al. (2016) menar att sexuell objektifiering kan leda till att tjejer lär sig att deras värde inte endast ligger i deras intelligens och personlighet. Även Fardouly et al. (2015) tar upp denna problematik, då de beskriver hur objektifierande och sexualiserande innehåll av kvinnor i medier kan öka kvinnors benägenhet att objektifiera sig själva och jämföra sig med andra.

4.6.1 Objektifiering genom filmfoto

Ett liknande exempel då karaktärer tar tillbaka rätten till sin kropp och äger sin sexualitet går återigen igen att återfinna i filmen *Easy A* (2010), då Olive poserar inför skolans elever i matsalen och gör en subtil show genom att röra sig, äta och bete sig på ett medvetet sextigt sätt. Olive har även på sig mer utmanade, sextigt kodade kläder. Hon har på sig ett rött A vilket symboliserar adultery (äktenskapsbrott), vilket är inspirerat från boken *The Scarlet Letter* som klassen har haft som kurslitteratur. Hennes vän Rhiannon blir frustrerad över Olives nya beteende och klädsel och säger upp kontakten med Olive.

Genom att tolka scenen i matsalen går det att se att Olive blir objektifierad. Mediers bild av kvinnan är i många fall sexualiserad och så även här, då männen stirrar på Olive medan hon agerar sexigt. (Fardouly et al., 2015) Detta går även att koppla till Bogt et al. (2010), som beskriver hur medier ofta upprätthåller stereotypa könsroller, där män tenderar att porträtteras som besatta av sex, medan kvinnors utseende är viktigare än hennes personlighet. Detta förstärks av det faktum att Olive nu är någon som eleverna på skolan lägger märke till, till skillnad från tidigare då hon inte fokuserade på sitt utseende eller beteende på samma sätt. Analysen av att Rhiannon inte längre vill vara vän med Olive när hon har fått ett rykte om sig att vara en slampa, visar hur filmskaparna förmedlar det stereotypa meddelandet om att tjejer är socialt aggressiva (Behm-Morawitz & Mastro, 2008). Behm-Morawitz och Mastro (2008) tar upp att populärkultur, däribland filmer, ofta porträtterar tonårstjejer som elaka mot varandra.

Vi har även uppmärksammat en annan sorts objektifiering som sker i filmen *The first time* (2012), vilken tar sig uttryck i form av filmfoto och inte genom dialoger. Två kvinnliga karaktärer, endast iklädda bikiniunderdel, springer förbi kameran då de rusar ut från en fest. Denna typ av scen visar endast upp de kvinnliga kropparna utan att tittaren får en förståelse för vilka karaktärerna är. Det enda som tittaren kan anta från de halvnakna kvinnorna som springer ut från festen är att de har badat i en pool. Utifrån festen springer även en man iklädd badbyxor. Han springer åt motsatt håll, vilket innebär att tittaren endast skymtar hans rygg.

Vår analys av ovanstående exempel är att medier har en benägenhet att använda sig av sexualiserade bilder av kvinnokroppen, som Fardouly et al. (2015) beskriver. Kroppsobjektifiering kan vara tydligt förekommande i bland annat reklam för att locka till sig uppmärksamhet (Franz et al., 2016) och Hirdman (2015) beskriver hur den kvinnliga kroppen ingår i den globala medieekonomin. Det syns tydligt att det är meningen att tjejerna ska springa ut allra först från festen, nästan helt nakna, för att locka till sig uppmärksamhet. Killen som kommer strax därefter har mer täckande badkläder, nämligen långa badbyxor. Dessutom springer han åt andra hållet och således får vi bara se en skymt av hans rygg. Som Sassatelli (2011) beskriver agerar kvinnor som objekt i större utsträckning än vad män gör, vilket vi ser i empirin ovan. Detta kan kopplas till *den manliga blicken* då kvinnan i större utsträckning porträtteras som

föremål än som individ. Genom att bli porträtterad som objekt tillfredsställer hon mannen, vilket även *den manliga blicken* redogör för. Detta gör att det finns skillnad på hur tjejer och killar objektifieras i just denna scen. Som Cerridwen och Simonton (2009) tar upp finns det ingen tydlig relation mellan sexuellt innehåll och ett gott ekonomiskt resultat för filmer, men ändå ökar en films sexuella innehåll när antalet kvinnliga skådespelare ökar.

5 Diskussion

I följande kapitel diskuteras empiri och analys för varje kategori. Eftersom vi har fem stycken underfrågor kommer vi att diskutera vårt resultat separat för varje underfråga för att på så sätt kunna resonera och besvara vår huvudfråga. I detta kapitel ingår även förslag till vidare forskning.

5.1 Diskussion för informell sexualundervisning

Vår empiri och analys för kategorin informell sexualundervisning visar att filmerna *Easy A* (2010), *Juno* (2007) och *The first time* (2012) kommunicerar budskapet att det medföljer risker vid sex, främst i form av oönskade graviditeter. Vi anser att denna form av budskap kan vara bra på ett sätt, då det finns risker som kan uppstå vid sex, men att de negativa konnotationerna kring graviditeter och könssjukdomar kan komma att påverka tittarna på ett negativt sätt. Genom att rama in ett meddelande som informell sexualundervisning och låta risktagandet stå i fokus, kan effekten bli att publiken påminns mer om risker som kan ske vid sex istället för att bli inspirerade till att utveckla sitt sexuella jag (Askew, 2007).

Vi kan även utläsa ett mönster i de tre filmer som vi har analyserat som tyder på att de karaktärer som talar om sex och de risker som medföljer, gör det på ett dömande sätt. Vi anser därmed att de meddelanden som ramas in genom *gestaltningsteorin* (Cacciatore, Scheufele & Iyengar, 2016) och som sänds ut till tittaren är negativt laddade. Vi anser därmed att meddelandena kan leda till en rädsla för sex snarare än att publiken blir inspirerade till att utveckla sin sexualitet på ett sunt sätt. Filmen *Juno* (2007) sänder dock ut meddelanden som inte reproducerar normer kring förhållanden och sex, då Juno är den karaktär av Juno och Bleeker som framställs som initiativtagande, något som killar vanligtvis porträtteras som. Dessutom presenteras karaktärerna Junos och Bleekers förhållande som icke-normativt men ändå bra. Däremot fortsätter filmen *Juno* (2007) att reproducera idén om att skamma sexuell aktivitet som leder till oönskad graviditet, vilket bland annat sker i dialogen när Junos pappa säger att han inte trodde att hon var den sortens tjej.

Vi kan även utläsa att alla tre filmer upprätthåller värderingar kring att ungdomar är ansvarslösa och att de därmed behöver starka riktlinjer kring vad sex innebär och kan leda till. Exempelvis när Aubrey och Dave från filmen *The first time* (2012) diskuterar

hur de, som ungdomar, kan eller inte kan kontrollera sig själva trots att vuxna säger tvärtom.

5.2 Diskussion för slut shaming

Vi har genom vårt resultat kunnat se att *slut shaming* förekommer i alla tre filmer. Vi anser att det budskap som sänds ut från filmerna kring *slut shaming* ofta ter sig skamma karaktärerna för deras uppfattade sexuella tillgänglighet, deras sexuella beteende eller deras sexuella bakgrund. Oavsett om filmkaraktärerna är sexuellt aktiva eller inte, skuldbeläggs de ofta av sin omgivning och till viss del av sig själva för sin sexualitet och sitt sexuella begär. Vi anser att detta leder till att filmerna upprätthåller normen om att tjejer inte tillåts att vara sexuellt aktiva, på sina egna villkor. Vi menar att detta kan kommunicera ut budskapet om att det är okej för omvärlden att skamma kvinnor som äger sin sexualitet. Detta är framförallt en risk för de unga människor som kanske inte är fullt medvetna om de strukturer som finns kring sexualitet i dagens samhälle och som inte reflekterar kring hur filmer kan upprätthålla och reproducera normer och stereotypa bilder genom innehållet som ramas in.

Vi kan genom detta se att användning av *gestaltningsteorin* (Van Gorp & Vercruyse, 2012) kan ge missgynnande konsekvenser, när innehållet vinklas till att skamma kvinnor som utövar sin sexualitet på ett sätt som inte anses vara rätt. Detta kan bidra till att filmerna visar att *slut shaming* är accepterat vilket i sin tur kan leda till att ungdomar själva utövar *slut shaming* mot personer i sin närhet.

Något vi märker av i filmerna är att de kvinnliga karaktärerna även utsätter sig själva för *slut shaming*, vilket enligt oss tyder på att systemet där kvinnor blir skammade för sin sexuella tillgänglighet, sitt sexuella beteende eller sin sexuella bakgrund är så djupt inrotat att det inte ifrågasätts, utan istället upprätthålls av alla inblandade parter. Detta är ett tydligt tecken på att *slut shamingen* är accepterad, då filmerna reproducerar idén om att en kvinna är en slampa om hon utövar sin sexualitet. Något som vi dock har uppmärksammat genom filmerna är att huvudkaraktärerna Olive och Juno försöker att hålla sitt huvud högt trots att de får utstå kritik för sitt sexuella beteende. Vi anser att det är något positivt att filmskaparna gestaltar starka karaktärer, men vi anser samtidigt att det är riskabelt då det eventuellt kan leda till tron om att kvinnan ska klara av att bära ansvaret för omvärldens åsikter och tyckande kring hennes sexualitet på egen hand.

Medieutbudet kan bidra till att skapa en viss bild av sex och ungdomars sexualitet kan påverkas av detta (Edgardh, 1992). I scenen där Evan vill att Olive (*Easy A*, 2010) ska hjälpa honom att förbättra sitt sociala rykte, säger Evan att han är “just a fat piece of shit”. I det här fallet, då Evan anser sig själv vara för oattraktiv för att få uppleva kärlek och sexuella relationer, kan vi koppla det till dagens normer kring både sex, sexualitet och utseende. Evan, och i sin tur filmen *Easy A* (2010), reproducerar idén om att endast människor som är normsnygga blir tillåtna att utöva sexuella aktiviteter. Problematiken vi finner här är att den *slut shaming* Evan utsätter Olive för blir legitimerad, då filmen på ett sätt presenterar för tittaren att hen bör tycka synd om Evan.

5.3 Diskussion för victim blaming

Vi har inte tydligt kunnat urskilja att *victim blaming* förekommer i filmerna, förutom på två ställen i filmen *Easy A* (2010). I de scener då vi tolkar att *victim blaming* förekommer, sker det i form av föreställningar att offret anses bära skuld för att ha haft sex och därigenom förtjänar att bli nedvärderad. I scenen då eleverna har läst boken *The Scarlet Letter* anser karaktären Nina att bokens huvudperson får skylla sig själv för att ha haft en sexuell affär, något som vi tolkar vara *victim blaming*. I den andra scenen där vi tolkar att *victim blaming* förekommer, blir karaktären Olive skuldbelagd för att inte vilja ha eller sälja sex. Båda scenerna visar att personen som har blivit sexuellt trakasserad får *skylla sig själv*, och att det i förlängningen kan anses vara okej att skuldbelägga den sexuellt trakasserade personen, något som vi anser är problematiskt.

Vi anser att det kan vara problematiskt att gestalta scener där *victim blaming* förekommer då det kan leda till att publiken får en uppfattning om att människor som har blivit sexuellt trakasserade bör och ska skylla sig själva för att trakasserier ägde rum. Det kan i förlängningen innebära att publiken skuldbelägger människor i sin omgivning som har utsatts för trakasserier. Vi anser därmed att medier bör rama in och sända ut tydligare meddelanden kring att offret inte förtjänar skammande efter trakasserier eftersom offret inte har gjort någonting fel. Därmed bör offret inte skuldbeläggas. Exempelvis bör det fokuseras mer på det olagliga i situationer som dessa, då filmindustrin har möjlighet att påverka publiken och således visa hur skuldbeläggningen är fel när handlingen är olaglig.

Vi anser att det är positivt att *victim blaming* inte förekommer i stor utsträckning i filmerna då det visar att de filmer som vi har gjort fallstudier på inte reproducerar idén om att en kvinna ska skuldbeläggas som offer.

5.4 Diskussion för hora/madonna-komplexet

Vi har genom vårt resultat för kategorin *hora/madonna-komplexet* sett ett mönster på att karaktärerna blir skammade för sin sexualitet då de antingen har för lite eller för mycket sex, samt om de har sex som inte är normativt rätt. Meddelanden som sänds ut kring föreställningar om sex kan eventuellt även leda till missvisande och missgynnande tankar kring hur sex bör gå till, vilket i sin tur kan leda till att *hora/madonna-komplexet* upprätthålls om sex inte sker under normativa förhållanden. Vi anser att detta budskap sänder ut signaler om att kvinnor inte kan göra rätt genom att endast ha en sexualitet, utan de måste även ta ansvar för att deras sexualitet inte faller inom antingen facket *hora* eller *madonna*. Vi anser även att filmerna bidrar till att skapa en acceptans i att kvinnor blir uppdelade i kategorier utefter sin sexualitet och att de döms utefter det.

Att både vuxna och ungdomar i filmerna stämplar tonårstjejer som hora/madonna visar, enligt oss, att filmerna reproducerar idén om att en kvinna inte kan göra rätt när det kommer till sex. Även om madonnan ses som den *bra* tjejen, kan hon bli skammad för att inte ha tillräckligt mycket sexuell erfarenhet och kunskap.

5.5 Diskussion för objektifiering

Vi har funnit att objektifiering förekommer, både av de kvinnliga och de manliga karaktärerna. De mönster som vi har funnit visar dock att de kvinnliga karaktärerna blir sexuellt objektifierade på ett mer utmärkande sätt. Vi anser att det är tydligt att *den manliga blicken* (Sassatelli, 2011) är närvarande i filmerna då de kvinnliga karaktärerna blir bedömda med blickar och kommentarer på ett mer framträdande vis än vad de manliga karaktärerna blir. Något som också är tydligt är det Franz et al. (2016) beskriver, då tjejer har lärt sig att deras värde ligger i deras utseende och inte i deras personlighet eller intelligens. Exempelvis när Rhiannon blir glad över att hennes signum handlar om hennes byst och när Juno beskriver Bleekers mamma negativt utefter hennes utseende. Vi anser därmed att filmerna upprätthåller värderingar om att det är accepterat att bedöma och kommentera någons kropp. Detta kan sända ut signaler till ungdomar

om att det även är okej i det verkliga livet, vilket kan leda till kroppskammande och/eller sexuellt objektifierande.

Precis som vi har skrivit i teorikapitlet kan återupprepat objektifierat innehåll av kvinnokroppen leda till att kvinnor börjar objektifiera sig själva och jämföra sig med andra (Fardouly et al., 2015), vilket vi anser kan bli en konsekvens för ungdomar som tar till sig filmernas innehåll. Repetitiva bilder som påverkar och ger oss känsloupplevelser kan också sätta sig i oss som kroppsliga minnen, vilket kallas för automatisk *priming*. Detta leder bland annat till negativ stereotypisering av kroppar. (Hirdman, 2015). Vi menar därför att när filmer repetitivt visar upp sexualiserade bilder av kvinnokroppar kan detta leda till en stereotypisering av kroppar hos ungdomar.

5.6 Svar på frågeställning

Vår frågeställning löd: *Vilka meddelanden från filmerna Easy A, Juno och The first time sänds ut till ungdomar om den kvinnliga sexualiteten och kroppen?*

Vi har genom våra fallstudier kunnat se tendenser på att de romantiska komediefilmerna *Easy A* (2010), *Juno* (2007) och *The first time* (2012) sänder ut meddelanden om att tonårstjejer inte får äga sin sexualitet och utöva den på ett sätt som behagar dem själva, utan att bli skammade för det av sin omgivning.

Vi har bland annat sett att filmerna sänder ut meddelanden om att tonårstjejer som utövar sin sexualitet dels blir utsatta för *slut shaming* och till viss del *victim blaming*, samt att de blir placerade i facken *hora/madonna* utefter hur de utövar sin sexualitet. Vi bedömer att den komplexitet som filmerna gestaltar, gällande *slut shaming*, *hora/madonna-komplexet* och till en viss del *victim blaming* upprätthåller värderingar kring att tonårstjejer måste ta mer ansvar för sitt sexuella rykte, än för sitt sexuella liv och sitt sexuella jag.

Vi har även sett tendenser på att karaktärerna blir utsatta för objektifiering, vilket i sig visar att filmer upprätthåller de strukturer som återfinns i medieutbudet, där sexuell objektifiering av kvinnokroppen är vanligt förekommande. Dock sker objektifieringen även av manskroppen, men som vi har beskrivit i vårt teorikapitel blir kvinnor utsatta för objektifiering i större utsträckning och detta leder till en större benägenhet hos kvinnor att värdera sig själva och andra kvinnor utefter sitt utseende och sin sexuella

åtråvärdhet. Filmerna fungerar även som informell sexualundervisning för ungdomar, då de nämner riskerna med sexuella aktiviteter, vilket kan ses som både positivt och negativt.

De meddelanden filmerna sänder ut om risktagandet kring sex, framförallt om oönskade graviditeter, kan, som vi har nämnt i vårt teorikapitel, hämma unga kvinnors utveckling av sin sexualitet. Vi anser att filmernas meddelanden omedvetet kan sätta fokus på risktagandet kring sex hos ungdomar, vilket vi menar kan leda till en rädsla för att hitta och utveckla sin sexualitet. I samband med de meddelanden som filmerna sänder ut som visar en acceptans för skammandet av tjejer, kan filmerna upprätthålla den rådande strukturen av att kvinnor inte kan utöva sin sexualitet på rätt sätt.

5.7 Förslag till vidare forskning

I och med vi har genomfört fallstudier på filmerna *Easy A* (2010), *Juno* (2007) och *The first time* (2012), har vi inte kunnat uttala oss om hur porträttering ser ut i alla romantiska komediefilmer. Vi anser därmed att det skulle vara intressant att utöka undersökningen genom att studera fler filmer för att se om det går att finna ännu tydligare mönster i hur romantiska komedier behandlar temat *ungdomar och sexualitet*. För att bredda undersökningen skulle det även vara intressant att utföra den på filmer där huvudkaraktärerna är äldre, för att se om mönstret går att återfinna även i romantiska komediefilmer riktade till vuxna. Vi tycker även att det skulle vara intressant att genomföra en liknande undersökning fast med en kvantitativ metod för att kunna räkna data och sammanställa statistik för hur kvinnors sexualitet porträtteras i romantiska komediefilmer.

6 Referenser

6.1 Elektronisk litteratur

Askew, J. (2007). Breaking the taboo: An exploration of female university students' experiences of attending a feminist-informed sex education course.

Sex Education, 7(3), ss. 251-264.

Behm-Morawitz, E., & Mastro, D. (2008). Mean girls? The influence of gender portrayals in teen movies on emerging adults' gender-based attitudes and beliefs.

Journalism & Mass Communication Quarterly, 85(1), ss. 131-146.

Bogt, T., Engels, R., Bogers, S., & Kloosterman, M. (2010). 'Shake it baby, shake it': Media preferences, sexual attitudes and gender stereotypes among adolescents.

Sex Roles, 63(11-12), ss. 844-859.

Cacciatore, M., D. Scheufele., & Iyengar, S. (2016). The End of Framing as we Know it ... and the Future of Media Effects. *Mass Communication & Society*, 19(1), ss. 7-23.

Carpenter, L. (2009). Virginité Loss in Reel/Real Life: Using popular Movies to Navigate Sexual Initiation. *Sociological Forum*, 24(4), ss. 804-827.

Cerridwen, A., & Simonton, D. (2009). Sex doesn't sell—nor impress! Content, box office, critics, and awards in mainstream cinema. *Psychology of Aesthetics, Creativity, and the Arts*, 3(4), ss. 200-210.

Coleman, R. (2008). The becoming of bodies: Girls, media effects, and body image. *Feminist media studies*, 8(2), ss. 163-179.

Conrad, B. (2006). Neo-Institutionalism, Social Movements, and the Cultural Reproduction of a Mentalité: Promise Keepers Reconstruct the Madonna/Whore Complex. *The Sociological Quarterly*, 47(2), ss. 305-331.

Fardouly, J., Diedichs, P., Vartanian, L., & Halliwell, E. (2015). The Mediating Role of Appearance Comparisons in the Relationship Between Media Usage and Self-Objectification in Young Women. *Psychology of Women Quarterly*, 39(4), ss. 447-457.

Franz, M., DiLollo, D., & Gervais, S. (2016). Sexual objectification and sexual assault: Do self-objectification and sexual assertiveness account for the link?. *Psychology of Violence*, 6(2), ss. 262-270.

IMDb. (2016). What is IMDb?

http://www.imdb.com/help/show_leaf?about&ref_=hlp_brws (Hämtad: 2016-04-08)

Meischke, H. (1995). Implicit Sexual Portrayals in the Movies: Interpretation of young women. *Journal of Sex Research*, 32(1), ss. 29-36.

Pearce, S. (2006). Sex and the cinema: what American Pie teaches the young. *Sex Education*, 6(4), ss. 367-376.

RFSU. (2016). *Vad är sex?*. <http://www.rfsu.se/sv/Sex--relationer/Sex-genom-livet/Sex-i-tonaren/Sex--pa-ditt-satt/Vad-ar-sex/> (Hämtad: 2016-04-01)

Ringrose, J., & Renold, E. (2012). Slut-shaming, girl power and “sexualisation”: thinking through the politics of the International SlutWalks with teen girls. *Gender and Education*, 24(3), ss. 333-343.

Sassatelli, R. (2011). Interview with Laura Mulvey: Gender, Gaze and Technology in Film Culture. *Theory, Culture & Society*, 28(5), ss. 123-143.

Van Gorp, B., & Vercruyse, T. (2012). Frames and counter-frames giving meaning to dementia: A framing analysis of media content. *Social Science & Medicine*, 74(8), ss. 1274-1281.

Webb, L. (2015). Shame transfigured: Slut-shaming from Rome to Cyberspace. *First Monday*, 20(4).

6.2 Skriftlig litteratur

Backman, J. (2008). *Rapporter och uppsatser*. Lund: Studentlitteratur AB.

Bolander, E. (2009). *Risk och bejakande: Sexualitet och genus i sexualupplysning och sexualundervisning i TV* (Doktorsavhandling, Linköping Studies in Pedagogic Practices, 9 & Linköping Studies in Behavioural Science, 141). Linköping: UniTryck. Tillgänglig: <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:207427/FULLTEXT01.pdf>

Edgardh, K. (1992). *Tonåringar, sex och samlevnad*. Göteborg: Gothia.

Ekegren, A., & Hinnfors, J. (2012). *Uppsatshandbok: Hur du lyckas med din uppsats*. Lund: Studentlitteratur AB.

Ekström, M., & Larsson, L. (2010). *Metoder i kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur AB.

Elgán, E. (1997). När sex blev politik. I Å. Bergenheim & L. Lennerherd (Red), *Seklernas sex: Bidrag till sexualitetens historia*. (s. 219-231). Stockholm: Carlssons Bokförlag.

Gripsrud, J. (2011). *Mediekultur - mediesamhälle*. Göteborg: Daidalos AB.

Hadenius, S., Weibull, L., & Wadbring, I. (2011). *Massmedier: Press, radio och tv i den digitala tidsålder*. Stockholm: Ekerlids Förlag.

Heberlein, A. (2004). *Den sexuella människan: Etiska perspektiv*. Lund: Studentlitteratur.

Hirdman, A. (2015). Feminitet som spektakel: Avsmak, affekt och kvinnliga kroppar. I A. Hirdman & M. Kleberg (Red), *Mediers känsla för kön* (s. 57-72). Göteborg: Nordicom.

Holmberg, C-G., & Svensson, J. (1995). *Medietexter och medietolkningar*. Nora: Bokförlaget Nya Doxa.

Melén, O. (1971). *Åsikter och åsiktisbildning*. Stockholm: Almqvist & Wiksell Förlag AB.

Petersson, O., Brink, A., Smith, E., & Weibull, L. (2007). Demokratiområdets rapport 2007: Medierna och yttrandefriheten. Stockholm: SNS förlag.

6.3 Filmer

Easy A (2010) [film]. Regissör: Will Gluck. USA: Screen Gems.

Juno (2007) [film]. Regissör: Jason Reitman. USA: Fox Searchlight Pictures.

The first time (2012) [film]. Regissör: Jonathan Kasdan. USA: Samuel Goldwyn Films.

Bilagor

Bilaga A Kodschema

Informell sexualundervisning

- Förekommer det repliker i filmerna kring sexuellt risktagande i form av graviditet? På vilket sätt då?
- Förekommer det repliker i filmerna kring sexuellt risktagande i form av könssjukdomar? På vilket sätt då?
- Hämmas karaktärernas sexuella drivkraft med rädsla för sexuellt risktagande? På vilket sätt då?

Slut shaming

- Blir tjejen utsatt för kränkande handlingar efter att ha utövat sexuella handlingar eller använt sin sexualitet?
- Blir tjejen utsatt för kränkande ord efter att ha utövat sexuella handlingar eller använt sin sexualitet?
- Blir tjejen straffad på något sätt efter att ha utövat sexuella handlingar eller använt sin sexualitet?

Victim blaming

- Blir den kvinnliga karaktären skuldbelagd om hon blir utsatt för något som inte är på hennes villkor på grund av tidigare beteenden, klädsel, sätt att vara eller liknande?
- Får den kvinnliga karaktären utstå mobbning eller liknande på grund av hur hon har betett sig, hur hon har klätt sig och liknande?

Hora/madonna-komplexet

- Finns det en karaktär som porträtteras som madonnan - bra, ren, pryd, oskuld, ligger inte alls eller under rätt omständigheter, ligger inte med för många och så vidare?
- Finns det en karaktär som porträtteras som horan - lättillgänglig, tarvlig, ligger med många, ligger under fel omständigheter och så vidare?
- Behandlas dessa karaktärer på olika sätt på grund av sina sexuella handlingar?

Objektifiering

- Blir huvudkaraktären utsatt för inspekterande blickar? Tillkommer det kommentarer om karaktären som blir inspekterad?
- Är blickarna och/eller kommentarerna sexualiserande?
- Utsätts både kvinnliga och manliga karaktärer för denna sortens blickar och kommentarer?
- Upplevs de kvinnliga kropparna finnas där för *den manliga blicken* eller tillåts de kvinnliga karaktärerna att äga sin egen kropp?